

OTSUS nr 2053/2054/2055-o

Tallinn, 29.05.2023

Avaldused nr 2053, 2054 ja 2055 – kaubamärkide „PÕHJALA“ (taotlus nr M202100533), „PÕHJALA + kuju“ (taotlus nr M202100534) ja 'kujutismärk' (taotlus nr M202100535) registreerimise vaidlustamine

Tööstusomandi apellatsioonikomisjon, koosseisus Sulev Sulsenberg (eesistuja), Hanna Teppan ja Külli Trepp, vaatas kirjalikus menetluses läbi Tallinna Ärikinnisvara OÜ vaidlustusavaldused Elwa Projekt OÜ kaubamärkide „PÕHJALA“ (taotlus nr M202100533; vaidlustusavaldus nr 2053), „PÕHJALA + kuju“ (taotlus nr M202100534; vaidlustusavaldus nr 2054) ja 'kujutismärk' (taotlus nr M202100535; vaidlustusavaldus nr 2055) registreerimise vastu klassides 18, 25 ja 28.

Asjaolud ja menetluse käik

01.10.2021 esitas Tallinna Ärikinnisvara OÜ (edaspidi ka vaidlustaja; esindaja patendivolinik Kristjan Leppik) tööstusomandi apellatsioonikomisjonile (edaspidi ka komisjon) vaidlustusavaldused (edaspidi ka avaldused), milles vaidlustatakse Elwa Projekt OÜ (edaspidi ka taotleja; esindaja patendivolinik Almar Sehver) kaubamärkide „PÕHJALA“ (taotlus nr M202100533; taotluse esitamise kuupäev 08.04.2021), „PÕHJALA + kuju“ (taotlus nr M202100534; taotluse esitamise kuupäev 08.04.2021) ja 'kujutismärk' (taotlus nr M202100535; taotluse esitamise kuupäev 08.04.2021) registreerimine järgmiste kaupade tähistamiseks:

klass 18 – *nahk ja tehisnahk; loomanahad; kohvrid ja kandekotid; päikese- ja vihmavarjud; jalutuskepid; piitsad, rakmed ja sadulsepatooted; loomade kaelarihmad, jalutusrihmad ja rõivad; kotid; seljakotid; ranitsad; käekotid; reisikotid ja reisikastid; peenrahakotid; rahakotid;*

klass 25 – *rõivad, jalatsid, peakatted; kummikud; kummikingad; kummisaapad; vihmärõivad; vihmamantlid; vihmapäüksid; vihmamütsid;*

klass 28 – *mängud ja mänguasjad; videomänguseadmed; sporditarbed ja võimlemisriistad; jõulupuueheted; lauatenniselauad; lauatennisereketid; lauatennisereketite katted; pallid; lauatennisepallid; kummipallid; kummist mänguasjad.*

Vaidlustusavaldustes tuginetakse kaubamärgiseaduse (KaMS) § 10 lg 1 punktides 1, 2 ja 3 sätestatud õiguskaitset välstavatele asjaoludele. KaMS § 10 lg 1 p 1 kohaselt ei saa õiguskaitset kaubamärk, mis on identne varasema kaubamärgiga, mis on saanud õiguskaitse identsete kaupade või teenuste tähistamiseks. KaMS § 10 lg 1 p 2 kohaselt ei saa õiguskaitset kaubamärk, mis on identne või sarnane varasema kaubamärgiga, mis on saanud õiguskaitse identsete või samaliigiliste kaupade või teenuste tähistamiseks, kui on tõenäoline kaubamärkide äravahetamine tarbija poolt, sealhulgas kaubamärgi assotsieerumine varasema kaubamärgiga. KaMS § 10 lg 1 p 3 kohaselt ei saa õiguskaitset kaubamärk, mis on identne või sarnane varasema registreeritud kaubamärgiga, sõltumata sellest, kas varasemal kaubamärgil on õiguskaitse identsete, samaliigiliste või teist liiki kaupade või teenuste tähistamiseks, juhul kui varasem Eesti kaubamärk on tuntud Eestis või varasem Euroopa Liidu kaubamärk on tuntud Euroopa Liidus ja kui hilisema kaubamärgi põhjendamatu kasutamine kasutaks ebaausalt ära või kahjustaks varasema kaubamärgi eristusvõimet või omandatud mainet.

Avaldustest nähtuvalt peab vaidlustaja taotleja kaubamärkidele õiguskaitse andmist ebaseaduslikuks ning vaidlustaja õigusi ja seaduslikke huvisid rikkuvaks, kuivõrd vaidlustaja on:

- KaMS § 11 lg 1 p 1 tähenduses varasema üldtuntud kaubamärgi „PÕHJALA“ omanik;
- KaMS § 11 lg 1 p 2 tähenduses varasema, alates 24.01.2018 kaitstud registreeritud kaubamärgi „PÕHJALA“ (reg nr 58915; taotluse esitamise kuupäev 24.01.2018; registreerimise kuupäev 30.10.2020) omanik.

Vaidlustusavalduses nr 2053 leiab vaidlustaja, et taotleja kaubamärk „PÕHJALA“ on identne vaidlustaja varasema üldtuntud kaubamärgiga ning äravahetamiseni sarnane varasema registreeritud

kaubamärgiga „PÕHJALA“. Vaidlustusavalduses nr 2054 leiab vaidlustaja, et taotleja kaubamärk „PÕHJALA“ on identne vaidlustaja varasema üldtuntud kaubamärgiga ning identne varasema registreeritud kaubamärgiga „PÕHJALA“. Vaidlustusavalduses nr 2055 leiab vaidlustaja, et taotleja kaubamärk „PÕHJALA“ on äravahetamiseni sarnane vaidlustaja varasema üldtuntud kaubamärgiga ning varasema registreeritud kaubamärgiga „PÕHJALA“.

Komisjon märgib vahemärkusena, et kuigi vaidlustaja on vaidlustusavalduses nr 2055 viidanud taotleja kaubamärgile nr M202100535 või enda väidetavalt üldtuntud samale kaubamärgile kui „PÕHJALA“ (hiljem ka kui „PÕHJALA kujutis“; seejuures taotleja on sellele märgile viidanud kui „PÕHJALA disain“), siis arvestades, et kaubamärgitaotlusega nr M202100535 registreerimiseks esitatud või vaidlustaja kaubamärgina väidetavalt üldtuntuse omandanud kujutiskaubamärk sõna „PÕHJALA“ ei sisalda, viitab komisjon käesolevas otsuses sellele kaubamärgile kui 'kujutismärk'. Selguse huvides viitab komisjon „PÕHJALA“ sõnamärkidele kui „PÕHJALA“ ning nii sõna „PÕHJALA“ kui ka kujutiselementi sisaldavatele kombineeritud kaubamärkidele kui „PÕHJALA + kuju“. Nii või teisiti on KaMS § 12 lõikest 1 tulenevalt iga kaubamärgi õiguskaitse ulatuse määramise aluseks selle reproduktsioon, mitte kaubamärgile antav nimi, millega sellele bibliograafilisel eesmärgil viidatakse.

Kõigis vaidlustusavaldustes leiab vaidlustaja, et taotleja kaubamärkidega taotletakse kaitset kaupade suhtes, mis on identsed üldtuntud kaubamärgiga ning sama- ja eriliigilised registreeritud kaubamärgiga kaetud kaupade ja teenustega. Seetõttu on vaidlustaja hinnangul tõenäoline kaubamärkide äravahetamine tarbija poolt, sealhulgas taotleja kaubamärkide assotsieerumine varasemate kaubamärkidega. Samuti võib hilisemate kaubamärkide põhjendamatu tarvitamine kasutada ebaausalt ära ja kahjustada varasema kaubamärgi eristusvõimet ja omandatud mainet.

Vaidlustaja märgib, et säilitab tööstusomandi õiguskorralduse aluste seaduse (TÕAS) § 48³ alusel õiguse esitada täiendavaid põhjendusi ja tõendeid menetluste hilisemas faasis komisjoni poolt määratava tähtaja jooksul.

Vaidlustaja palub komisjonil vaidlustusavaldused rahuldada, tuvastada taotleja kaubamärkide osas KaMS § 10 lg 1 punktides 1, 2 ja 3 tulenevad õiguskaitset välistavad asjaolud, tühistada Patendiameti otsused taotleja kaubamärkide registreerimise kohta ning teha uued otsused, millega keeldutakse taotleja kaubamärkidele Eestis õiguskaitse andmisest.

Avaldustele on lisaks riigilõivu tasumise maksekorraldustele lisatud väljavõtted Patendiameti kaubamärkide andmebaasist ja Eesti Kaubamärgilehest taotleja kaubamärgitaotluste nr M202100533, M202100534 ja M202100535 kohta ning väljavõtte Patendiameti kaubamärkide andmebaasist vaidlustaja kaubamärgi nr 58915 kohta.

12.10.2021 võttis komisjon vaidlustusavaldused menetlusse ja toimetas need taotlejat esindavale patendivolinikule kätte e-kirja teel. Taotlejat teavitati kättetoimetamisel TÕAS § 48² lõikest 1 tulenevast leppeperioodist ning sellest, et kooskõlas sama paragrahvi lõikega 2 peab taotleja kirjalikult teatama komisjonile hiljemalt 20.12.2021, kas ta soovib avaldustele vastu vaielda.

01.11.2021 teatas taotleja komisjonile, et taotleja vaidleb avaldustele vastu.

01.11.2021 teavitas komisjon vaidlustajat taotlejapoolsest avaldustele vastuvaidlemisest ning kooskõlas TÕAS § 48³ lõikega 1 andis vaidlustajale kahekuulise tähtaja (tähtpäevaga 03.01.2022) avalduste põhjenduste ja tõendite esitamiseks või täiendamiseks. 30.12.2021 täpsustas komisjon vastuseks vaidlustaja sellekohasele järelepärimisele, et kõigi kolme avalduse kohta võib esitada vastuse ühe dokumendina.

03.01.2022 esitas vaidlustaja komisjonile vaidlustusavalduste põhjendused ja tõendid.

Vaidlustaja hinnangul on taotleja kaubamärkidele „PÕHJALA“ (taotlus nr M202100533), „PÕHJALA + kuju“ (taotlus nr M202100534) ja 'kujutismärk' (taotlus nr M202100535) õiguskaitse andmine õigusvastane, kuivõrd vaidlustajale kuuluvad varasemad üldtuntud kaubamärgid „PÕHJALA“, „PÕHJALA + kuju“ ja 'kujutismärk' (edaspidi koos nimetatud ka kui PÕHJALA kaubamärgid) ning varasem registreeritud kaubamärk „PÕHJALA + kuju“ (reg nr 58915).

Võrreldavad kaubamärgid:

Vaidlustaja kaubamärgid

PÕHJALA

(õiguskaitse üldtuntuse alusel)

(õiguskaitse üldtuntuse alusel ning reg nr 58915)

(õiguskaitse üldtuntuse alusel)

Taotleja kaubamärgid

PÕHJALA

(taotlus nr M202100533)

(taotlus nr M202100534)

(taotlus nr M202100535)

Vaidlustaja leiab, et käesolevates kaasustes puudub mõistlik vaidlus võrreldavate tähiste identsuses, s.o taotleja on registreerimiseks esitanud taotlustes nr M202100533, M202100534 ja M202100535 toodud tähised, mis on identsed vaidlustaja varasemate vastandatud kaubamärkidega.

Kaubamärkidega hõlmatud kaupade ja teenuste kohta märgib vaidlustaja, et kuigi üldtuntud kaubamärgi kaitse on laiem kui üksnes registreeringus loetletud kaubad/teenused ning KaMS § 10 lg 1 p 3 kohaldub ka eriliigilistele kaupadele/teenustele, peab vaidlustaja siiski vajalikuks välja tuua ka kaupade/teenuste võrdluse. Taotleja kaubamärgitaotlused on esitatud järgmiste kaupade suhtes:

klass 18 – *nahk ja tehisnahk; loomanahad; kohvrid ja kandekotid; päikese- ja vihmavarjud; jalutuskepid; piitsad, rakmed ja sadulsepatooted; loomade kaelarihmad, jalutusrihmad ja rõivad; kotid; seljakotid; ranitsad; käekotid; reisikotid ja reisikastid; peenrahakotid; rahakotid;*

klass 25 – *rõivad, jalatsid, peakatted; kummikud; kummikingad; kummisaapad; vihmärõivad; vihmamantlid; vihmapätsid; vihmamütsid;*

klass 28 – *mängud ja mänguasjad; videomänguseadmed; sporditarbed ja võimlemisriistad; jõulupuuetehted; lauateniselauad; lauatenisereketid; lauatenisereketite katted; pallid; lauatenisepallid; kummipallid; kummist mänguasjad.*

Vastandatud üldtuntud kaubamärgid on vaidlustaja hinnangul ajalooliselt saavutanud üldtuntuse ülalviidatud jalanõude ja sporditarvete tähistamiseks ning riiete ja peakatete osas üldtuntuse kasutamise tulemusena perioodil 2018–2021 (s.o kohaldub KaMS § 10 lg 1 p 1). Vaidlustaja leiab, et kaubamärgi üldtuntus ei teki üleöö ning reeglina see üleöö ka ei kao. Isegi kui tänasel päeval vaidlustaja ise jalanõusid või sporditarbeid ei tooda, ei tähenda see vaidlustaja hinnangul, et tarbijad ei teaks või tunneks kaubamärki PÕHJALA kui jalatsite ja sporditarvete kaubamärki (vt ka komisjoni 16.02.2017 otsus nr 1605-o VIRU ÕLU). Oma registreeritud kaubamärgiga nr 58915 seoses leiab vaidlustaja, et nimetatud registreeringuga on kaetud jaemüügiteenused, mis otseselt seonduvad taotleja klassides 18, 25 ja 28 taotletud kaupade müügiga (s.o kohaldub KaMS § 10 lg 1 p 2). Vaidlustaja hinnangul on tema märgid üldtuntuse saavutatud ka kinnisvara sektori teenustega seonduvalt, mille osas kohaldub taotleja kaubamärkide suhtes KaMS § 10 lg 1 p 3 sätestatud õiguskaitset välistav asjaolu.

Seega kokkuvõtvalt taotletakse vaidlustaja hinnangul taotleja kaubamärkidele kaitset vaidlustaja kaupade ja teenustega võrreldes identsete (KaMS § 10 lg 1 p 1) ja samaliigiliste kaupade ja teenuste tähistamiseks, mille puhul on tõenäoline kaubamärkide äravahetamine tarbija poolt, sealhulgas kaubamärgi assotsieerumine varasema kaubamärgiga (KaMS § 10 lg 1 p 2). Kaupade ja teenuste osas, mille komisjon peaks leidma olevat erinevad ja/või eriliigilised, kohaldub vaidlustaja hinnangul KaMS § 10 lg 1 punktis 3 sätestatud õiguskaitset välistav registreerimistakistus.

Viidates Põhjala tehast käsitlevale Wikipedia artiklile märgib vaidlustaja, et kaubamärgi PÕHJALA ajalugu ulatub juba aastasse 1924, kui Harry Feldmann, Karl Feldmann ja Friedrich Johann Uibopuu asutasid osaühisuse Eesti Kummitööstus. Seda nime kandis vastav tootmiskompleks kuni 1930. aastani. 1932. aastani asus kummitööstus Vene-Balti laevatehase ruumides, seejärel koliti laevaehituse töökoja ja sepikoja hoonetesse endise Bekkeri tehase tootmishoonetes. Aja jooksul nõudlus ja tootevalik laienes ja Põhjala tehases hakati tootma lutte, jalanõusid (kalossid, botikud, kummikud, spordijalatsid – ehk klassi 25 kaubad), mänguasju (pallid, võrud – ehk klassi 28 kaubad), spordivahendeid (reketid), kustutuskumme, ratta sise- ja väliskumme, voolikuid ja kummeeritud riiet vihmamantlite ja gaasikaitseülikondade jaoks. 1930. aastal sai ettevõtte siiani tuntud nime Põhjala. 1939. aastal oli Põhjalas 300 töölisi, mis tegi Põhjalast Eesti kontekstis suurtööstuse. Põhjala oli kuni 1940. aasta natsionaliseerimiseni perefirma. Pärast sõda jätkati Põhjala nime all tootmist, sest tehase hooned ja sisseseade olid säilinud. 1970. aastatel võeti suund uute hoonete rajamiseks Koplis. 1974. aastal, mil tehas tähistas oma 50. tegevusaastat, valmisid Marati tänava ääres ettevõtte administratiivhoone ja Ankru tänaval pool viie-, osaliselt kuuekorruselise betoonplokkidest remondi- ja laohoone. 1970. aastate lõpus töötas tehases üle 700 inimese. Pärast taasiseisvumist suutis tehas vastu pidada kuni 1998. aastani, mil tootmine viimaks seiskus.

Selles kontekstis peab vaidlustaja oluliseks, et ajalooliselt oli kasutusel värviline „kolme kuuse kujutis“ (kujutis, mis on esitatud taotleja taotluses nr M202100534). Alates 2018. aastast võttis vaidlustaja kasutusele „kolme kuuse kujutise“, mis on n-ö uuendatud versioon vanast. Vaidlustaja seisukohtadele on lisatud kirjavahetus disainibürooga, millest nähtub uuendatud logo väljatöötamine ja seda juba 2018. aastal. Uuendatud logo on järgmine:

Just sellisel kujul on esitatud ka taotleja registreerimistaotlus nr M202100535.

Vaidlustaja hinnangul saab seega üheselt järeldada, et taotleja tegevus registreerimistaotluste esitamisel ei ole kantud headest ja ausatest äritavadest, vaid eesmärgist „kaaperdada“ vaidlustaja väljatöötatud kaubamärk ning ebaausalt kasu lõigata ja kahjustada varasemate kaubamärkide eristusvõimet ja omandatud mainet, st täidetud on mh KaMS § 10 lg 1 kohaldamise tingimused ning vaidlustusavaldused kuuluvad selles osas rahuldamisele.

Vaidlustaja osutab seejuures ka Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) apellatsioonikoja otsusele nr R 248/2021-5, mille sisuks oli „KUUUURIJA“ kaubamärgi õiguskaitse küsimus – ka selles kaasuses esitati registreerimiseks üldtuntud kaubamärgiga identne kaubamärk isiku poolt, kellele ei kuulunud õigusi kaubamärgile „KUUUURIJA“. Vaidlustaja leiab, et sama situatsioon on ka käesolevates vaidlustusavaldustes, s.o taotlejal puuduvad mistahes õigused registreerimistaotlustes nr M202100535, M202100533 ja M202100534 toodud kaubamärkidele. Tegemist on pahatahtlikult varasemate üldtuntud kaubamärkidega võrreldes identsete märkide enda nimele registreerimiseks esitamisega.

Vaidlustaja märgib, et ta on vaidlustusavaldustes lisaks registreeringust tulenevale õigusele läbivalt toetunud ka varasemate kaubamärkide kasutamise tulemusena omandatud üldtuntusest tulenevatele õigustele. Sellest tulenevalt palub vaidlustaja KaMS § 7 lõikele 2 toetudes lugeda komisjonil vaidlustaja sõnaline kaubamärk „PÕHJALA“, kombineeritud märk „PÕHJALA + kuju“ ja 'kujutismärk' Eestis üldtuntuks hiljemalt 08.04.2021 seisuga.

Vaidlustaja ei pea mõistlikuks vaidlustusavalduste toimiku koormamist kõigi võimalike tuntust tõendavate materjalidega, mistõttu lisab vaidlustaja üksnes mõned näited ning viited vastavatele allikatele. Vaidlustaja märgib, et säilitab samas endale võimaluse täiendavate materjalide esitamiseks edasise menetluse jooksul. Vaidlustaja viitab tema hinnangul põhilisematele üldtuntust toetavatele asjaoludele ja tõenditele:

- sotsiaalmeediaanalüüs perioodi 2018–2021 kohta, millest nähtub aktiivsete kasutajate, postituste, jälgijate ja külastuste hulk. Sealhulgas on kodulehel www.pohjalatehas.ee (nimetatud domeen registreeriti 26.09.2018) igas kuus keskmiselt 2000 külastust;
- fotod kaubamärkide kasutamise kohta esemetel, riietel, interjööris, eksterjööris;
- PÕHJALA meediaülevaade 2019–2021, millest nähtuvalt ilmus ajavahemikul 01.01.2019–29.12.2021 ajakirjanduses kokku 938 artiklit, mis kajastasid kaubamärgi PÕHJALA kasutamist;
- artiklid ilmusid nii eesti, vene, soome kui inglise keeles;
- kanaliteks olid näiteks pealinn.ee, õhtuleht.ee, delfi.ee, err.ee, postimees.ee;

- võrreldes kajastuste jagunemist meediatüüpide kaupa ilmneb, et kõige aktiivsem meediatüüp oli *online*-meedia, kus ilmunud meediakajastuste osakaal moodustas 78.36% kõigist kajastustest. Järgnesid piirkondlikud ajalehed (7.78%), üleriigilised ajalehed (7.14%) ning ajakirjad (6.72%);

- PÕHJALA tehases on korraldatud arvukaid festivale (mh PÖFF, Tallinn Music Week, Baltoscandal, ERKI Moeshow, EAS), üritusi, näituseid, auhinnagalasid (EAS-i poolt korraldatud eduka ettevõtja autasustamine), võistlusi (Simple Session) jne.

Vaidlustaja on oma seisukohtadele lisanud koondtabeli avaldatud artiklitest, mis toetavad laialdast PÕHJALA kaubamärkide kasutamist. Sellega on vaidlustaja hinnangul tõendamist leidnud PÕHJALA kaubamärkide üldtuntus ning seeläbi laiem õiguskaitsese kui üksnes registreeringus nr 58915 loetletud teenuste tähistamiseks.

Kokkuvõtlikult leiab vaidlustaja, et taotleja kaubamärkide 'kujutismärk', „PÕHJALA“ ja „PÕHJALA + kuju“ osas esinevad KaMS § 10 lg 1 punktides 1, 2 ja 3 sätestatud õiguskaitsese välistavad asjaolud. Taotleja on esitanud registreerimiseks temale mittekuuluvad kaubamärgid ning sellise tegevuse eesmärk on selgelt kahjustada ja ära kasutada varasemate üldtuntud kaubamärkide mainet ning eristusvõimet.

Vaidlustaja seisukohtadele on lisatud Balti Meediamonitooringu Grupp OÜ meediamonitooring „Meediaülevaade: Põhjala tehas. 2019–2021“ koos Exceli tabeliga, mis sisaldab viiteid teemat „Põhjala tehas“ kajastavatele artiklitele eelnimetatud ajaperioodi vältel, fotod kaubamärkide kasutamise kohta esemetel, riietel, interjööris, eksterjööris jne, PÕHJALA logofailid (vaidlustaja algsest esitatud logofailid ei olnud komisjoni kasutada oleva arvutitarkvaraga avatavad, komisjoni märgukirja järel esitas vaidlustaja 05.01.2022 logofailid uuesti PDF-i kujul – *komisjoni märkus*), vaidlustaja kirjavahetus disainibürooga uuendatud logo väljatöötamise kohta 2018. a ning sotsiaalmeediaanalüüs (mis sisaldab Facebooki (<https://www.facebook.com/Pohjalatehas>), Instagrami (www.instagram.com/pohjalatehas), Google Analyticsi (www.pohjalatehas.ee) statistikat).

03.01.2022 edastas komisjon vaidlustaja seisukohad ja tõendid taotlejale ning tegi vastavalt TÕAS § 48³ lõikele 2 taotlejale ettepaneku esitada oma kirjalik seisukoht vaidlustusavalduste kohta kahe kuu jooksul (hiljemalt 04.03.2022). 05.01.2022 edastas komisjon taotlejale vaidlustaja uuesti saadetud logofailid PDF-i kujul.

04.03.2022 esitas taotleja komisjonile omapoolsed seisukohad vaidlustusavalduste kohta. Taotleja vaidlustusavaldustes esitatuga ei nõustu ja vaidleb nendele vastu. Taotleja vastuargumendid on kokkuvõtlikult järgmised.

Viidates oma seisukohtadele lisatud äriregistri väljatrükile (lisa 1 – otsuse käesolevas osas on viidatud taotleja 04.03.2022 seisukohtadele lisatud lisade numbritele) märgib taotleja, et vaidlustaja Tallinna Ärikinnisvara OÜ on asutatud 21.09.2015 ning ettevõtte tegevusalaks on „enda või renditud kinnisvara üürileandmine ja käitus“. Vaidlustaja viimase, 2019. aasta majandusaasta aruande kohaselt oli ettevõtte põhitegevuseks investeerimine kinnisvarasse, kinnisvara arendamine ja investeringutelt tulu teenimine ning aruandes sisalduva kinnituse kohaselt jätkatakse 2020. aastal senise tegevusega (lisa 2).

Taotleja märgib, et vaidlustaja registreeritud kaubamärk „PÕHJALA + kuju“ (taotlus esitatud 24.01.2018, registrisse kantud 30.10.2020) on kaitstud äriteenuste, kinnisvarateenuste, koolitusteenuste ja hotelliteenuste osas. Selle kaubamärgi reproduktsiooni puhul on tegemist vaidlustaja enda viidatud 1924. aastal Harry Feldmanni, Karl Feldmanni ja Friedrich Johann Uibopuu asutatud osaühisuse Eesti Kummitööstuse, hilisema nimega OÜ Põhjala ajaloolise kaubamärgiga. Nimetatud asjaolu kinnitavad taotleja hinnangul järgmised tõendid:

Lisa nr	Tõend	Mida tõendab
3	Väljatrükk 06.09.1934 Päewalehest	Väljatrükk on foto ajaloolise ettevõtte OÜ Põhjala 1934. aastal kasutatud kaubamärgist, seejuures on kaubamärgile viidatud sõnadega: „Suuremat tähelepanu tänavusel näitus-messil äratav OÜ „Põhjala“ kummitööstuse väljapanek oma traditsioonilise kolme kuusega kaubamärgi all.“
4	ERM-i (Eesti Rahva Muuseum) postkaart A 880:63/ab – reklaam aastast 1938	Materjalidest nähtava info kohaselt kasutas ajalooline ettevõtte OÜ Põhjala 1938. aastal oma toodete reklaamimisel kolme kuusega kaubamärki
5	Väljatrükk ajalehest „Ühistegelised Uudised“ 18.11.1938	

6	Väljatrükk ERM-i ajaveebist Põhjala jalanõude kohta	Väljatrüki lk 5 on foto Põhjala kummissaabastest, millest nähtuvalt kasutati 1986. aastal kummissaabastel kolme kuusega kaubamärki
---	---	--

Taotleja märgib, et vaidlustaja ei ole väitnud ega tõendanud, et ta oleks ajaloolise kaubamärgi „PÕHJALA + kuju“ omaniku õigusjärglane. Samas kinnitab vaidlustaja vaidlustusavalduste põhjendustes, et vaadeldavat ajaloolist kaubamärki ei ole alates 1998. aastast, s.o viimase 24 aasta jooksul, enam kasutatud.

Taotleja ei nõustu vaidlustajaga, et taotleja kaubamärkide „PÕHJALA“, „PÕHJALA + kuju“ ja 'kujutismärk' registreerimine on õigusvastane tulenevalt vaidlustaja registreeritud kaubamärgist „PÕHJALA + kuju“ ning väidetavalt üldtuntud kaubamärkidest „PÕHJALA“, „PÕHJALA + kuju“ ja 'kujutismärk'.

Taotleja leiab, et vaidlustajale ei kuulu üldtuntud kaubamärke. Üldtuntuse tunnistamisel arvestatakse muu hulgas KaMS § 7 lõikes 3 sätestatud kriteeriumidega ning KaMS § 7 lg 4 kohaselt piisab üldtuntuse tunnistamiseks, kui kaubamärki tunneb valdav enamus vähemalt ühte KaMS § 7 lg 3 punktis 1 nimetatud sektorisse (s.o asjassepuutuvate kaupade või teenuste tegelike ja võimalike tarbijate sektor, nende kaupade või teenuste jaotusvõrgus tegutsevate isikute sektor või nende kaupade või teenustega tegelev äri sektor) kuuluvatest isikutest. Taotleja märgib, et EUIPO kaubamärgisuuniste punktis 2.1.2 selgitatu kohaselt on õiguspõhised „üldtuntus“ ja „maine“ oluline kattuvus ning praktilisest seisukohast on selle määramise künnis, kas kaubamärk on üldtuntud või kas sellel on maine, tavaliselt sama. Ka Euroopa Kohtu kohtupraktikas on leitud, et väljendid „maine“ ja „üldtuntus“ on lähedased mõisted, rõhutades sedasi nende olulist kattumist ja suhet (Euroopa Kohtu otsus C-328/06, p 17). Seega leiab taotleja, et hinnangud kaubamärgi üldtuntuse ja maine kohta antakse lähtuvalt sarnastest, kvantitatiivsetest kriteeriumidest, peamine erinevus seisneb selles, et mainekaks tunnustatav kaubamärk peab olema registreeritud. Maine/tuntus on Euroopa Liidu Kohtu praktika kohaselt teadmise künnise nõue, millest järeldub, et seda tuleb peamiselt hinnata kvantitatiivsete kriteeriumide alusel (Euroopa Kohtu otsus C-375/97, punktid 22–23; Euroopa Üldkohtu otsus T-67/04, p 34). Kokkuvõtlikult on taotleja seisukohal, et üldtuntuse nõudele vastamiseks peab varasem märk olema tuntud asjaomase sihtrühma valdava enamuse hulgas, keda selle kaubamärgiga hõlmatud kaubad või teenused puudutavad.

Taotleja toob esile, et ehkki vaidlustaja poolt äriregistrile teatatud tegevusalaks on „enda või renditud kinnisvara üürileandmine ja käitus“, väidab vaidlustaja oma vastandatud kaubamärgid üldtuntud olevat järgmiste kaupade ja teenuste osas:

- jalanõud, riided, peakatted (klass 25);
- sporditarbed (klass 28);
- kinnisvarateenused (klass 36).

Nimetatud kaubad ja teenused on taotleja hinnangul suunatud laiale tarbijaskonnale, s.o asjaomaseks sektoriks on Eesti keskmine tarbijaskond.

Taotleja märgib, et vaidlustaja on lisanud oma vaidlustusavalduste põhjendustele mõningaid materjale kaubamärgi PÕHJALA kasutamise kohta, pidamata seejuures mõistlikuks esitada kõiki tuntust tõendavaid materjale. Tõendite osas viitab vaidlustaja üldisel viisil erinevatele materjalidele, jättes need süstematiseerimata (konkreetselt määratletud lisadeks jaotamata) ja jättes täpsustamata, millist konkreetset asjaolu soovib vaidlustaja iga konkreetse tõendiga tõendada. Seetõttu leiab taotleja, et esitatud materjal ei ole selge ega täiel määral arusaadav. Taotleja kommenteerib vaidlustusavalduste põhjenduste lisasid järgmiselt:

Tõend	Taotleja seisukoht
Meediamonitooring	Sisaldab Exceli tabelit hüperlinkidega. Taotleja leiab, et nimetatud lingid ei ole tõendina piisavad ega selged (Euroopa Liidu intellektuaalomandivõrgustiku intellektuaalomandiametite ühisteatis CP12 „Tõendid kaubamärki puudutava kaebuse menetluses: tõendite esitamine ja liigendamine ning konfidentsiaalsete tõendite käsitlemine“, p 3.1.2.8). Seda muu hulgas seetõttu, et vaidlustaja ei ole täpsustanud, millise konkreetse, väidetavalt üldtuntud kaubamärgi kasutamist millise vaidlustusavaldustes nimetatud kauba või teenuse osas peaks üks või teine vaatlusaluses materjalil viidatud artikkel tõendama. Tabelist ei nähtu ühegi kaubamärgi kasutamist kaubamärgifunktsioonis. Seetõttu leiab taotleja, et nimetatud tõend on asjakohatu ja ebapiisav tõendamaks vaidlustaja väidetud üldtuntud kaubamärkide kasutamist asjaomaste kaupade või teenuste osas.

Meediaülevaade 2019–2021	<p>Meediaülevaatest nähtuvalt puudub see teemat „Põhjala tehase“. Puudub mistahes täpsustus, mis on selle termini sisu. Ei ole teada, mida meediaülevaates loetletud kajastused reaalset sisaldasid – kas sõna „Põhjala“ kasutati ajaloolise Põhjala tehase tähenduses (täna päeval puudub Põhjala tehase), kaubamärgifunktsioonis või mitte ja kui kasutati kaubamärgifunktsioonis, siis milliste konkreetsete kaupade ja teenuste osas. Seega ei anna nimetatud ülevaade taotleja hinnangul mistahes informatsiooni vaidlustaja väidetult üldtuntud kaubamärkide kasutamise kohta, s.o selle kohta, milliste kaupade või teenuste osas on millist konkreetset kaubamärki kasutatud, millises mahus seda on tehtud ja kuidas see on mõjutanud asjaomase tarbijaskonna, s.o Eesti keskmise tarbija taju ühe või teise kaubamärgi suhtes. Seetõttu on nimetatud materjal asjakohatu.</p>
Sotsiaalmeediaanalüüs	<p>Sisaldab allkirjastamata dokumenti. Dokumendi sisu väidetakse Põhjala tehase Facebooki kontol olevat 7471 jälgijat, Instagrami lehel 3128 jälgijat ning et Google'i otsingumootoris on otsitud „põhjala tehast“ ja selle variatsioone 1682 korda kuus. Ühe külastuse pikkus paistab olevat 1 min 38 sek. Taotleja märgib, et vaidlustajal on kohustus tõendada väidetavalt üldtuntud kaubamärkide kasutamist kuupäeva 08.04.2021 seisuga. Nimetatud materjal sisaldab väidetavalt andmeid 28.12.2021 seisuga, mistõttu ei sisalda see käesolevas vaidluses kasutatavat informatsiooni. Nimetatud materjal ei sisalda mistahes informatsiooni vaidlustaja väidetavalt üldtuntud kaubamärkide kasutamise kohta, s.o selle kohta, milliste kaupade või teenuste osas on millist konkreetset kaubamärki kasutatud, millises mahus seda on tehtud ja kuidas see on mõjutanud asjaomase tarbijaskonna, s.o Eesti keskmise tarbija taju ühe või teise kaubamärgi suhtes. Seetõttu on nimetatud materjal asjakohatu.</p>
Originaalfailid: interjööri/eksterjööri	<p>Fotod on dateerimata, mistõttu ei ole teada, kas fotodelt nähtavad asjaolud võivad olla käesolevas vaidluses asjakohased või mitte. Lisaks puudub informatsioon selle kohta, millise konkreetse kauba või teenuse osas on fotodelt nähtavaid tähisteid kasutatud. Näiteks võib tähis „Põhjala stuudio“ viidata mistahes meelelahutusteenuste, koolitusteenuste vms pakumisele; vaateaknal olev tähis „Põhjala“ võib tähistada osutatavat toitlustusteenust vms. Seega ei sisalda nimetatud materjal mistahes informatsiooni vaidlustaja väidetavalt üldtuntud kaubamärkide kasutamise kohta, s.o selle kohta, milliste kaupade või teenuste osas on millist konkreetset kaubamärki kasutatud, millises mahus seda on tehtud ja kuidas see on mõjutanud asjaomase tarbijaskonna, s.o Eesti keskmise tarbija taju ühe või teise kaubamärgi suhtes. Seetõttu on nimetatud materjal asjakohatu.</p>
Originaalfailid: logo kasutamine riietel	<p>Fotod on dateerimata, mistõttu ei ole teada, kas fotodelt nähtavad asjaolud võivad olla käesolevas vaidluses asjakohased või mitte. Lisaks puudub mistahes informatsioon selle kohta, kas fotodelt nähtavaid esemeid on üldse kunagi Eesti tarbijatele turustatud. Fotodelt jääb mulje, et tegemist on üksnes vaidlustaja tööriietega, mis on mõeldud üksnes vaidlustaja töötajatele/vabatahtlikele, samuti kohvikuteenuse osutamisel kasutatavate tekkidega ja kinoteenuse osutamisel kasutatavate toolidega. Taotleja peab tähelepanuväärseks, et ühelgi fotol ei ole ühegi näidatava toote juures hinda. Taotleja hinnangul on selge, et käesoleval juhul ei ole tegemist kaubamärgi kasutamisega eesmärgil võimaldada tarbijal eristada vastavate tooteartiklite äristatavust, s.o tegemist ei ole kasutamisega kaubamärgifunktsioonis. Lisaks puudub mistahes informatsioon selle kohta, millises mahus on fotodelt nähtav kasutus aset leidnud, st kui fotodelt nähtavaid üksikuid tooteartikleid on reaalset turustatud, siis millise ajavahemiku jooksul, millises geograafilises piirkonnas ja millises mahus. Puuduvad mistahes andmed, millest nähtuks, et Eesti keskmine tarbijaskond tajuks käesolevas asjas vastandatud väidetavalt üldtuntud tähisteid</p>

	vaidlustaja kaubamärkidena. Seetõttu on nimetatud materjal asjakohatu.
Originaalfailid: logo meilivestlus disaineriga	Meilivestlusest nähtuvalt otsustas vaidlustaja 2018. aastal asuda kasutama sellel ajahetkel 20 aastat tagasi kasutatud Põhjala kummitehase logo. Seega ei sisalda nimetatud materjal mistahes informatsiooni vaidlustaja väidetavalt üldtuntud kaubamärkide kasutamise kohta, s.o selle kohta, milliste kaupade või teenuste osas on millist konkreetset kaubamärki kasutatud, millises mahus seda on tehtud ja kuidas see on mõjutanud asjaomase tarbijaskonna, s.o Eesti keskmise tarbija taju ühe või teise kaubamärgi suhtes. Seetõttu on see materjal asjakohatu.
Originaalfailid: logofailid	Nimetatud materjal ei ole ilma spetsiaaltarkvarata avatav. Seetõttu on ka see materjal asjakohatu.

Eeltoodust tulenevalt ei ole vaidlustaja taotleja hinnangul tõendanud oma väidet, et talle kuulusid 08.04.2021 seisuga üldtuntud kaubamärgid „PÕHJALA“, „PÕHJALA + kuju“ ja 'kujutismärk' jalaõude, riiete, peakatete, sporditarvete ja/või kinnisvarateenuste osas. Taotleja peab tähelepanuväärseks, et vaidlustaja soovib endale omistada ka enne 1998. aastat aset leidnud „PÕHJALA + kuju“ kaubamärgi kasutamise. Vaidlustaja ei ole tõendanud, et ta oleks kunagise kaubamärgiomani oigussjarglane või et tal oleks mistahes muu õiguslik alus väita, et talle kuulub ka kunagi kasutatud kaubamärgi minevikus esinenud maineväärtus. Asjaolu, et vaidlustaja tegutseb samal aadressil, ei tähenda taotleja hinnangul seda, et Eesti tarbijad seostaksid 20 aastat tagasi kasutatud kaubamärki vaidlustajaga. Enamgi veel, vaidlustaja ei valmista kummitooteid vaid paistab korraldavat meelelahutusüritusi, mis vähimalgi määral ei seondu kaubamärgi ajaloolise kasutusega. Seetõttu käsitleb taotleja järgnevalt vaidlustaja nõudeid üksnes vaidlustaja registreeritud kaubamärgi „PÕHJALA + kuju“ pinnalt.

Taotleja leiab, et tema kaubamärkide osas ei esine KaMS § 10 lg 1 punktides 1 ja 2 sätestatud õiguskaitset välistavaid asjaolusid. Taotleja märgib, et käesolevas asjas on identsed üksnes „PÕHJALA + kuju“ kaubamärgid, s.o nii vaidlustaja kui ka taotleja on taotlenud kaubamärgiõigust samale ajaloolisele kaubamärgile, kuid erinevate kaupade ja teenuste osas. Taotleja kaubamärgid „PÕHJALA“ ja 'kujutismärk' ei ole varasema kaubamärgiga „PÕHJALA + kuju“ identsed. Sõnalise kaubamärgi „PÕHJALA“ puhul esineb vaidlustaja tähisega võrreldes visuaalne erinevus ning kujundusliku kaubamärgi 'kujutismärk' puhul foneetiline erinevus.

Võrreldavate kaubamärkidega hõlmatud kaupade ja teenustega seoses leiab taotleja, et kõik asjaomased kaubad ja teenused on erinevad. Vaidlustaja varasem kaubamärk ei ole registreeritud taotleja kaubamärkidega taotletavate klasside 18, 25 ja 28 kaupade osas ning taotleja omakorda ei taotle oma kaubamärkide registreerimist ühegi klasside 35, 36, 41 ja 43 teenuse osas, millele on kaitstud vaidlustaja kaubamärk. Seejuures seoses klassi 35 jaemüügiteenustega toob taotleja esile, et EUIPO kaubamärgisuuniste punktis 5.7.3 on märgitud, et jaemüügiteenused üldiselt (st kui ei ole täpsustatud, et need piirduvad konkreetse kauba müügiga) on ebaselge ja ebatäpne mõiste, nagu on kirjeldatud suuniste punktis 1.5.2 „Asjakohane ulatus“ ning seda tuleks vastavalt arvesse võtta. Suuniste punktis 1.5.2.1 on selgitatud, et välja arvatud juhul, kui mõlema kaubamärgi kirjelduses kasutatakse sama (või sünonüümset) ebaselget või ebatäpset nimetust (vt punkt 2.1), ei ole sõnastuse ebapiisav selgus või täpsus iseenesest piisav alus märkide identsuse või sarnasuse väitmiseks, kui ametil ei ole võimalik määrata ebaselgete või ebatäpsete nimetuste kaitse täpset ulatust. Taotleja leiab, et kuna tema kaubamärkide loetelud ei sisalda jaemüügiteenuseid, on vaidlustaja klassi 35 kuuluvad teenused eriliigilised taotleja klassidesse 18, 25 ja 28 kuuluvatest kaupadest. Vastasel korral oleks selliselt sõnastatud jaemüügiteenus identne või samaliigiline mistahes kaupadega.

Eeltoodud asjaoludel leiab taotleja, et vaidlustaja varasem kaubamärk „PÕHJALA + kuju“ on registreeritud teenuste osas, mis on eriliigilised võrreldes taotleja kaubamärkide kaupadega. Taotleja kaubamärkide „PÕHJALA“, „PÕHJALA + kuju“ ja 'kujutismärk' osas ei esine seetõttu KaMS § 10 lg 1 punktides 1 ja 2 sätestatud õiguskaitset välistavaid asjaolusid.

Taotleja leiab ka seda, et tema kaubamärkide osas ei esine KaMS § 10 lg 1 punktis 3 sätestatud õiguskaitset välistavat asjaolu. Nimetatud sättega kaitstava õigushüve osas märgib taotleja, et kui kaubamärgi esmaseks eesmärgiks on päritolutähiseks olemine, on kaubamärkidel ka teisi funktsioone, eelkõige tarbijatele teatava sõnumi edastamise funktsioon tähistatud kaupade või teenuste hea kvaliteedi või stabiilsete omaduste kohta. Taotleja leiab, et KaMS § 10 lg 1 punktiga 3 kaitstakse just sedalaadi, varasema kaubamärgi tuntusest tulenevaid funktsioone, mida mainekad kaubamärgid lisaks kaupade ja teenuste eristamisele täidavad. Kaubamärk on tuntud siis, kui seda teab oluline osa asjaomasest tarbijate sektorist (Euroopa Kohtu otsus C-375/97, p 26). Vaidlustaja on väitnud oma

registreeritud kaubamärgi „PÕHJALA + kuju“ üldtuntust/mainet järgmiste kaupade ja teenuste osas: *jalanõud, riided, peakatted* (klass 25), *sporditarbed* (klass 28), *kinnisvarateenused* (klass 36). Taotleja leiab, et sellest tulenevalt on vaidlustajal kohustus tõendada, et oluline osa Eesti asjaomaste kaupade ja teenuste tarbijatest (s.o Eesti keskmisest tarbijaskonnast) teab vaidlustaja kaubamärki „PÕHJALA + kuju“. Viidates eespool käsitletud vaidlustaja tõendite analüüsi tulemustele ning asumata seda üle kordama, leiab taotleja, et vaidlustaja ei ole oma kaubamärgi tuntust Eesti tarbijate hulgas tõendanud.

Kuna vaidlustaja registreeritud kaubamärk „PÕHJALA + kuju“ ei ole Eesti tarbijate hulgas tuntud, ei loo taotleja hinnangul tarbijaskond käesolevas asjas vastandatava varasema kaubamärgi ja erinevate kaupade osas taotletud kaubamärkide vahele KaMS § 10 lg 1 p 3 kohaldamise eelduseks olevat sidet. Taotleja leiab, et sellest tulenevalt ei kasuta ega saagi kasutada taotleja kaubamärgid ära varasema kaubamärgi mainet või tuntusest tulenevat tugevamat eristusvõimet ega seda kahjustada (mida ei eksisteeri, kuna varasem kaubamärk ei ole tuntud).

Taotleja osutab, et nimetatud negatiivse tagajärje puudumist ilmestab ka asjaolu, et vaidlustaja enda kaubamärgist varem on identne kaubamärk registreeritud ka klassi 17 kuuluvate kaupade osas kolmanda isiku nimele (Talbek OÜ nimele registreeritud kaubamärk „PÕHJALA + kuju“; reg nr 54347; taotluse esitamise kuupäev 25.09.2015; registreerimise kuupäev 31.10.2016 – lisa 7). Seega vaidlustaja on ise teadlikult valinud oma teenuste tähistamiseks varasema, kolmandale isikul kuuluva kaubamärgiga identse tähise.

Neil asjaoludel leiab taotleja, et tema kaubamärkide „PÕHJALA“, „PÕHJALA + kuju“ ja 'kujutismärk' osas ei esine KaMS § 10 lg 1 punktis 3 sätestatud õiguskaitset välistavat asjaolu.

Täiendava märkusena peab taotleja asjassepuutumatuks vaidlustaja viidet KUUUURIJA kaubamärki puudutanud vaidlusele, sest nimetatud vaidluse tehioolud olid käesolevast asjast väga erinevad – varasem kaubamärk oli üldtuntud ja hilisem taotlus esitati pahauskelt, otsese tahtlusega kahjustada varasema kaubamärgi omanikku. Käesolevas asjas soovib taotleja võtta kasutusse ajaloolise kaubamärgi kaupade osas, mis ei ole identsed ega samaliigilised vaidlustaja kaubamärgi teenustega, mistõttu puudub kaubamärkide vahel konflikt.

Taotleja palub komisjonil jätta vaidlustusavaldused rahuldamata, kuivõrd tema kaubamärkide osas ei esine KaMS § 10 lg 1 punktides 1, 2 ja 3 sätestatud õiguskaitset välistavaid asjaolusid.

Taotleja seisukohtadele on tõenditena lisatud eespool viidatud lisad.

07.03.2022 edastas komisjon taotleja seisukohad ja tõendid vaidlustajale ning andis ühekuulise tähtaja seisukohtadele vastamiseks (tähtpäevaga 08.04.2022). Oma kaaskirjas märkis komisjon muu hulgas, et kuivõrd komisjon saab otsuse tegemisel arvestada tõenditega, mis on komisjonile vahetult esitatud, siis seoses vaidlustaja poolt 03.01.2022 tõendina esitatud meediamonitooringu osaks oleva Exceli tabeliga – loetelu ajakirjanduses avaldatud 938 artiklist – on vaidlustajal soovitatav läbi mõelda, kas esitatud loetelus sisalduvatest artiklitest võivad mõned olla sellised, millele vaidlustaja peab oluliseks erilist tähelepanu pöörata. Komisjon soovitas vaidlustajal vastavad artiklid komisjonile esitada koos selgitustega, milliseid asjas tähtsust omavaid asjaolusid need tõendavad. Komisjon lisas, et kui vaidlustaja leiab, et just nimelt artiklite loetelu (n-õ kollektsioon hüperlinkidest) aitab tõendada asjassepuutuvate varasemate tähiste tuntust või muid olulisi asjaolusid, on vaidlustajal soovitatav selle kohta esitada täiendavaid põhjendusi.

Vaidlustaja taotlusel pikendas komisjon vaidlustajale antud menetlustähtaega kuni 09.05.2022.

09.05.2022 esitas vaidlustaja komisjonile täiendavad seisukohad ja tõendid.

Seoses vaidlustaja poolt 03.01.2022 esitatud tõenditega ning eriti eri meediaväljaannetes avaldatud artiklitega märgib vaidlustaja järgmist. Vastavalt TÕAS § 60 lõikele 1 lähtub komisjon vastavalt oma pädevusele tõendite ja tõendamise, sealhulgas tõendite esitamise ja kogumise korra puhul tsiviilkohtumenetluse seadustikus sätestatust, kui TÕAS-is ei ole ette nähtud teisiti. Vastavalt tsiviilkohtumenetluse seadustiku (TsMS) § 229 lõikele 1 on tõendiks igasugune teave, mis on seaduses sätestatud protsessivormis ja mille alusel teeb kohus seaduses sätestatud korras kindlaks poolte nõudeid ja vastuväiteid põhjendavad asjaolud või nende puudumise, samuti muud asja õigeks lahendamiseks tähtsad asjaolud. Seega leiab vaidlustaja, et käesolevate vaidlustusavalduste osas saab otsuste tegemisel lähtuda kõigest 03.01.2022 vaidlustaja poolt esitatud tõenditest, sh sotsiaalmeedia

ülevaatest, meediamonitooringutest ja näidetest PÕHJALA kaubamärkide kasutamise kohta. Seda seetõttu, et need kõik sisaldavad käesolevas vaidluses tähtsust omavat teavet, mille alusel on võimalik kindlaks teha vaidlustusavaldustes esitatud nõudeid ja nende põhjendusi.

Vaidlustaja rõhutab, et tõendeid tuleb hinnata kogumis, arvestades mh tõendite omavahelisi seoseid. Hinnates osutatud tõendeid kogumis, on vaidlustaja hinnangul üheselt tuvastatav PÕHJALA kaubamärkide lai kajastus eri meediaväljaannetes. Kuna kõnealused tõendid on jäänud taotlejale arusaamatuks, toob vaidlustaja alljärgnevalt välja tõendite asjakohasuse põhjendused.

Meediaülevaate dokument on koostatud Balti Meediamonitooringu Grupp OÜ poolt ning see koondab kõik ajavahemikul 01.01.2019–29.12.2021 ajakirjanduses ilmunud artiklid, millest nähtuvad järgmised käesolevas kaasuses tähtsust omavad asjaolud:

- ajavahemikul 01.01.2019–29.12.2021 ilmus ajakirjanduses kokku 938 artiklit, mis kajastasid PÕHJALA kaubamärkide kasutust;
- ajavahemikul 01.01.2019–29.12.2021 oli kõige aktiivsem meediakanal pealinn.ee 44 kajastusega, järgnesid ohtuleht.ee 38 kajastusega ning portail.ee 31 kajastusega;
- võrreldes kajastuste jagunemist meediatüüpide kaupa ilmneb, et kõige aktiivsem meediatüüp oli *online*-meedia, kus ilmunud meediakajastuste osakaal moodustas 78.36% kõigist kajastustest. Järgnesid piirkondlikud ajalehed (7.78%), üleriigilised ajalehed (7.14%) ning ajakirjad (6.72%);
- võrreldes kajastuste jagunemist keelte kaupa ilmneb, et suurem osa artiklitest ilmus eesti keeles ja nende osakaal moodustas 80.7% kõigist kajastustest. Vene keele osakaal oli 18.66%, inglise keele osakaal oli 0.64%.

Vaidlustaja märgib, et Exceli tabel, mille põhjal meediaülevaade on koostatud, sisaldab kõigi meediaülevaates koondatud artiklite avaldamise kuupäevaseid, allikaid, artiklite pealkirju, meediatüüpi, autoreid, mis keeles artikkel on avaldatud ning paberkanalitel avaldatud materjalide täpse avaldamise lehekülje. Vaidlustaja ei pidanud otstarbekaks ega mõistlikuks koormata nii komisjoni kui ka taotlejat kõigi avaldatud artiklitega, kusjuures isegi need artiklid on üksnes osa kõigist tänaseks avaldatud kajastustest. Vaidlustaja hinnangul on mõistlik, otstarbekas, tõendite kogumise ja hindamise printsiibiga kooskõlas ning menetlusosalistele ja komisjonile ülevaatlikum esitada pigem koond artiklite kohta kui iga artikkel eraldi. Kuivõrd aga komisjon ja ka taotleja leiavad vastupidist, esitab vaidlustaja käesolevaga 03.01.2022 esitatud tabelis toodud artiklitest valiku (lisad 1–172 – otsuse käesolevas osas on viidatud vaidlustaja 09.05.2022 seisukohtadele lisatud lisade numbritele). Vaidlustaja selgitab täiendavalt, et meediaülevaade on kokkuvõtte 983 artikli sisust ning sellest, mida artiklite loeteluga tõendada soovitakse, s.o PÕHJALA kaubamärk on eri meediakanalite kaudu jõudnud sadade tuhandete (liites kokku kõigi ajalehtede ja ajakirjade tiraažide ning veebiväljaannete külastatavuse numbrid) tarbijateni ning seda seostatakse vaidlustaja ning temaga seotud ettevõtetega. Mistahes seos ning puutumus taotleja ja PÕHJALA kaubamärkide vahel puudub. Sellest johtuvalt on vaidlustaja seisukohal, et PÕHJALA kaubamärke teab valdav enamuse Eesti keskmistest tarbijatest ning tarbijad seostavad kõnealust kaubamärki üksnes vaidlustajaga ning temaga seotud ettevõtetega. Mistahes seos taotlejaga puudub.

Seoses PÕHJALA kaubamärkide ajalooga, mida ka taotleja ise on mitmete tõenditega toetanud, esitab vaidlustaja kõigi PÕHJALA kaubamärkide ajaloo ning tänase kasutamisega seotud isikute allkirjastatud seletuse (lisa 173), millest nähtuvad järgmised asjaolud:

- PÕHJALA kaubamärkide kasutamisega on (on olnud) seotud OÜ Wengola, Marati Kinnisvara OÜ, Tallinna Ärikinnisvara OÜ, Talbek OÜ ja MTÜ Põhjala Tehas;
- ajaloolise PÕHJALA tehase õigusjärglane on OÜ Wengola;
- 2015. a omandas Tallinna Ärikinnisvara OÜ OÜ-lt Wengola muu hulgas õigused PÕHJALA kaubamärkide kasutamiseks, haldamiseks ning nende alusel õiguste teostamiseks;
- Tallinna Ärikinnisvara OÜ tegeleb ühiselt koostöös Talbek OÜ-ga, OÜ-ga Wengola ja MTÜ-ga Põhjala Tehas kaubamärgi PÕHJALA (sh kombineeritud kaubamärgi ja Talbek OÜ nimel olevas registreeringus nr 54347 toodud „kolme kuuse kujutise“) kasutamisega, reklaamimisega ning PÕHJALA piirkonna arendamisega.

Vaidlustaja esitab ka väljatrüki OÜ Wengola kodulehelt (wengola.ee) koos asjakohase infoga PÕHJALA kaubamärgi ajaloo kohta (lisa 174). Nende tõenditega soovib vaidlustaja tõendada PÕHJALA kaubamärkide ajalugu ning saatust kuni tänaseni. Kokkuvõtvalt on vaidlustaja hinnangul tõendatud, et ta on omandanud õigused PÕHJALA kaubamärkidele selle ajaloolise omaniku õigusjärglaselt ning koostöö, muu hulgas kaubamärkide kasutamiseks, on olnud järjepidev ning kauakestev. Vaidlustaja märgib, et OÜ Wengola tegevuses on küll ajaloo esinenud seisak, kuid see ei väärunud kaubamärgiõiguste kuulumist OÜ-le Wengola ega anna õigustust taotlejale temale mittekuluvate kaubamärkide enda nimele registreerimiseks.

Vaidlustaja lisab, et tulenevalt pooltevahelisest konfidentsiaalsuskokkuleppesist ning ärisaladuse hoidmise kohustusest ei pea pooled võimalikuks avaldada eelkirjeldatud seonduvaid lepinguid. Pooled kinnitavad lisatud selgituse õigsust ning leiavad, et see on piisav tuvastamiseks esitatud asjaolusid.

Seoses taotleja poolt 04.03.2022 esitatud sisuliste põhjendustega leiab vaidlustaja, et taotleja selgitused on paljasõnalised ning otsitud. Taotleja ei ole argumenteerinud, põhjendanud ega tõendanud, et temale kuulub õigus taotleda enda nimele PÕHJALA kaubamärke, s.o kaubamärke, mis ei ole tema poolt välja töötatud ega kasutusele võetud. Vastupidi, taotleja 04.03.2022 lisadega nr 3–7 tõendab taotleja ka ise asjaolu, et õigused PÕHJALA kaubamärkidele ei ole kunagi kuulunud taotlejale. Vaidlustaja hinnangul on ilmne, et taotleja soovib käesolevate vaidlustusavalduste esemeteks olevate PÕHJALA kaubamärkide enda nimele registreerimisega saavutada kaubamärgiõigusi temale mitte kuuluvatele kaubamärkidele, sh saada kasu vaidlustaja tegevuse ning tehtud investeeringute arvelt.

Lisaks märgib vaidlustaja, et taotleja on oma 04.03.2022 seisukohtades enamjaolt keskendunud väitele, et vaidlustaja ei ole tõendanud, et ta oleks kunagise kaubamärgiomaniku õigusjärglane või et tal oleks mistahes muu õiguslik alus väita, et talle kuulub ka kunagi kasutatud kaubamärgi minevikus esinenud maineväärtus. Vaidlustaja leiab, et see seisukoht on vaidlustaja poolt käesolevaga esitatud tõenditega veenvalt ümber lükatud. Seega taandub kogu vaidlus üksnes küsimusele, kas registreerimiseks esitatud kaubamärgid ja vastandatud kaubamärgid on identsed ja/või äravahetamiseni sarnased. Vaidlustaja hinnangul on selge, et kaubamärgid on identsed ja äravahetamiseni sarnased. Kaupade/teenuste osas on nii kokkulangevusi kui erinevusi, s.o esinevad nii KaMS § 10 lg 1 punktides 1, 2 kui ka 3 sätestatud õiguskaitset välistavad asjaolud.

Kokkuvõtlikult märgib vaidlustaja, et taotleja on esitanud registreerimiseks temale mittekuuluvad kaubamärgid. Sellise tegevuse eesmärk on selgelt kahjustada ja ära kasutada varasemate üldtuntud kaubamärkide mainet ning eristusvõimet.

Vaidlustaja seisukohtadele on tõenditena lisatud eespool viidatud lisad.

10.05.2022 edastas komisjon vaidlustaja täiendavad seisukohad ja tõendid taotlejale ning andis ühekuulise tähtaja seisukohtadele vastamiseks (tähtpäevaga 13.06.2022).

13.06.2022 esitas taotleja komisjonile täiendavad seisukohad, märkides, et taotleja jääb täielikult varasemalt esitatu juurde, ning lisades järgmist.

Taotleja peab asjakohatuteks ja paljasõnalisteks vaidlustaja väiteid seotuse kohta ajaloolise osaühisusega Eesti Kummitööstus (hilisemalt OÜ Põhjala). Taotlejale jääb mõistetamatuks, kuidas on asjaolud, mille kohta on vaidlustaja 09.05.2022 esitanud lisad 173 ja 174, seotud käesoleva vaidlusega. PÕHJALA kaubamärke on kasutatud erinevate kaupade ja teenuste osas aastakümneid. On uuemaid ja vanemaid kaubamärke ning on ka neid, mida ei ole tänaseks enam kui 24 aasta jooksul kasutatud. Käesolevas asjas on vaidlustaja vaidlustanud taotleja õiguse registreerida enda nimele konkreetsed kaubamärgid „PÕHJALA“, „PÕHJALA + kuju“ ja 'kujutismärk', väites, et nimetatud kaubamärkide osas esinevad KaMS § 10 lg 1 punktides 1, 2 ja 3 sätestatud õiguskaitset välistavad asjaolud, s.o vaidlustusavalduste kohaselt esineb nende kaubamärkide puhul vastuolu vaidlustajale kuuluvate varasemate kaubamärkidega.

Taotleja osutab, et vaidlustaja esitatud „Selgitus“ (vaidlustaja 09.05.2022 lisa 173) on allkirjastatud vaidlustaja enda ning menetlusse mitte kuuluva isiku MTÜ Põhjala Tehas poolt, s.o tegemist on osaliselt vaidlustaja enda paljasõnaliste väidetega. Selgituse tekstist ilmneb, et teine allkirjastaja, MTÜ Põhjala Tehas, väidab end tegelevat PÕHJALA kaubamärkide kasutamise. Muud väited, millel puudub ka tähtsus käesoleva menetluse raames, puudutavad kolmandaid, menetluses mitte osalevaid isikuid, kes ei ole ka „Selgitust“ allkirjastanud. Need väited on asjakohatud ja paljasõnalised. Taotleja soovib siinkohal märkida üksnes seda, et OÜ Wengola ei ole ümbernimetatud ajalooline kummitehas OÜ Põhjala – kõnealune ettevõtte on asutatud esmakordselt 05.07.2000 kinnitatud asutamisositsuse alusel ning selle ettevõtte tegevusaladeks olid:

- toidukaupade jaekaubandus ja tööstuskaupade jae- ning hulgikaubandus;
- toitlustamine;
- transporditeenused;
- investeerimisalane tegevus, investeeringute haldamine;
- konsultatsioonid põhikirjajärgsetel tegevusaladel.

Taotleja osutab ka, et vaidlustaja on lisaks esitanud väljatrüki veebilehelt www.wengola.ee (vaidlustaja 09.05.2022 lisa 174), kus kuvatakse kunagise Põhjala kummitehase hoone kujutis, kus viimase 24 aasta vältel ei ole kummitooteid toodetud, ning antakse mõista, et menetlusväline isik OÜ Wengola on tekkinud PÕHJALA alusel. Selle väite sisu jääb arusaamatuks ega ole taotleja hinnangul käesoleva vaidluse kontekstis ka oluline. Taotleja märgib, et puuduvad mistahes andmed selle kohta, et OÜ-le Wengola oleks kunagi kuulunud mistahes registreeritud kaubamärk, mille vaidlustaja oleks saanud OÜ-lt Wengola omandada. Ka vaidlustaja ise ei ole pidanud vajalikuks vastupidist tõendada. Taotleja võib vaid avalike andmete alusel eeldada, et OÜ-ga Wengola seotud isikule Talbek OÜ kuulub kaubamärgiregistreeing nr 54347 klassis 17 (kautšuk ja kummitooted), mis haakub ka OÜ Wengola tootevalikuga. Taotleja lisab oma seisukohtadele väljatrüki OÜ Wengola kodulehelt ettevõtte pakutud toodete kohta, kust ei nähtu, et OÜ Wengola toodaks ühtegi toodet, mis oleks ligilähedanegi taotleja kaubamärgitaotlustes sisalduvate kaupadega.

Taotleja märgib, et sõna „PÕHJALA“ (tavapärase eestikeelne sõna) sisaldavaid kaubamärke on registreerinud ja kasutavad mitmed ettevõtted ning taotleja hinnangul kehtib siin tavapärase kaubamärgiõiguse põhimõtte registreerida kaubamärke valdkondades, milles teistel isikutel varasemat kaubamärgikaitset ei ole. Eeltoodu puudutab ka vaatluse all oleva märgi kujundust (taotleja viitab siinkohal Patendiameti kaubamärkide andmebaasi väljavõttele eri isikute „PÕHJALA“ kaubamärkide kohta, kas „kolme kuuse kujutisega“ või ilma).

Seoses vaidlustaja 09.05.2022 lisadena 1–172 esitatud tõenditega (meediaväljaannete artiklid) leiab taotleja järgmist. Tulenevalt TsMS § 230 lõikest 1 peab kumbki pool tõendama neid asjaolusid, millele tuginevad tema nõuded ja vastuväited, kui seadusest ei tulene teisiti. Riigikohtu praktika kohaselt ei pea kohus ise esitatud tõenditest asjaolusid otsima, vaid pool peab kohtule viitama, millistele asjaoludele ta tugineb, ja kui vastaspool asjaolu vaidlustab, siis peab pool välja tooma, millistele tõenditele ta asjaolu tõendamiseks tugineb (Riigikohtu 16.12.2013 otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-141-13, p 17; Riigikohtu 20.10.2004 otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-109-04, p 25).

Taotleja kordab, et vaidlustaja väitel kuuluvad talle kuupäeva 08.04.2021 seisuga üldtuntud kaubamärgid „PÕHJALA“, „PÕHJALA + kuju“ ja 'kujutismärk' seoses kaupade ja teenustega *jalanõud, riided, peakatted* (klass 25), *sporditarbed* (klass 28), *kinnisvarateenused* (klass 36) ning et vaidlustaja registreeritud kaubamärk oli 08.04.2021 seisuga mainekas KaMS § 10 lg 1 p 3 tähenduses. Vaidlustaja 09.05.2022 seisukohtadest võib taotleja hinnangul mõista, et seisukohtadele lisadena 1–172 esitatud tõendid on esitatud tõendamaks „PÕHJALA“ kaubamärkide kajastust eri meediaväljaannetes ja seda, et kaubamärki „PÕHJALA“ seostatakse vaidlustajaga ning et kaubamärke „PÕHJALA“ teab valdav enamus Eesti keskmistest tarbijatest. Taotleja, olles kõikide esitatud materjalidega tutvunud, on seisukohal, et need ei tõenda vaidlustaja soovitud asjaolusid ning seda järgmistel põhjustel.

Enamikus artiklites viidatakse Põhjala tehasele kui hoonele ja seda ümbritsevale alale Kopli poolsaarel. Teave, et tegemist on arhitektuuriobjektiga (mh vaidlustaja 09.05.2022 lisad 8, 14, 15, 16, 17, 19, 32, 34, 61, 80, 92, 99, 134, 139, 140, 144, 145), avastamata alaga (mh vaidlustaja 09.05.2022 lisad 41, 65) või et selle hoone territooriumil korraldatakse talgud (vaidlustaja 09.05.2022 lisa 21), see ala on kaasatud KopliFest ürituse programmi (vaidlustaja 09.05.2022 lisad 31, 45, 50, 51, 52, 107, 110, 120, 124), sellel alal on filmitud mõni muusikavideo või tehtud foto (vaidlustaja 09.05.2022 lisad 55, 70, 81, 88), sellel alal asub välilauatennise laud (vaidlustaja 09.05.2022 lisa 82) või et mõni ettevõtte on avanud oma esinduse asjaomases hoones (vaidlustaja 09.05.2022 lisad 83, 84, 90, 101, 104, 132), ei näita taotleja hinnangul tähise „PÕHJALA“ kasutamist kaubamärgifunktsioonis, s.o eesmärgil eristada oma asjaomaseid kaupu või teenuseid teiste turuosaliste kaupadest või teenustest. Taotleja leiab, et tarbijad ei taju hoone ja seda ümbritseva territooriumi ajaloolist nime – kasutatuna üksnes asjaomasele hoonele ja sellele territooriumile viitamiseks – kaubamärgina. Seetõttu ei too hoone nimetuse sedalaadi kirjeldav kasutamine kaasa üldtuntud kaubamärgi tekkimist – selline kasutamine ei ole seotud mõne konkreetse kauba või teenuse pakkumisega.

Taotleja märgib, et paljudest artiklitest nähtub, et Põhjala tehase ruumides või territooriumil on korraldatud mõni üritus, mis on suunatud tarbijatele konkreetse ürituse või üritustesarjaga seotud kaubamärkide all, näiteks: Draamateatri lavastus „Olmeulmad 2“ üritustesarja Open House raames (vaidlustaja 09.05.2022 lisad 9 ja 10), kontsert ja plaadi esitluspidu nüüdismuusika festivali World Music Days raames (vaidlustaja 09.05.2022 lisa 11), arhitektuuriteemaline sümposium SISU 2019_Tegelik / Actual (vaidlustaja 09.05.2022 lisad 32, 34, 36, 37), Eesti Kunstiakadeemia lõpunäitus SETSESSIOON (vaidlustaja 09.05.2022 lisad 33, 35), Black Food Festival (vaidlustaja 09.05.2022 lisad 42, 60, 62-65, 67, 93, 95, 138, 143), üks kontsert Musicity Tallinna kontserdisarjast (vaidlustaja 09.05.2022 lisa 49), Karjase pagaripees pakutakse saia (vaidlustaja 09.05.2022 lisad 53, 77, 78, 91, 94, 147), EASi ja Eesti

Tööandjate Keskliidu konkursi „Ettevõtluse auhind“ võitjate väljakuulutamise (vaidlustaja 09.05.2022 lisad 56, 57, 59), kinoõhtu Pimedate Ööde Filmifestivali kärgefestival PÖFF Shorts raames (vaidlustaja 09.05.2022 lisa 66); litala disainoodete tutvustus (vaidlustaja 09.05.2022 lisa 79), Põhja-Tallinna linnaosavalitsuse tänuüritus (vaidlustaja 09.05.2022 lisad 85 ja 86), kultuurikollektiivi ULM debüütlavastus „K O O S“ (vaidlustaja 09.05.2022 lisa 102), Põhja-Tallinna kinoüritus PõhjaKino 2020 – ühe filmi näitamine (vaidlustaja 09.05.2022 lisad 111, 118), Tallinn Music Week, üks kontsert (vaidlustaja 09.05.2022 lisad 114, 115, 121, 122, 128), ERKI Moeshow (vaidlustaja 09.05.2022 lisad 119, 130), fotonäitus „Kopli pärlid“ (vaidlustaja 09.05.2022 lisa 123), festival Disainiöö (vaidlustaja 09.05.2022 lisad 126, 133, 137), mõistatuste vihiku Feministik esitus kohvikus Botik (vaidlustaja 09.05.2022 lisa 127), BMW esitus (vaidlustaja 09.05.2022 lisa 141), Turundajate Liidu (TULI) üritus Alibi (vaidlustaja 09.05.2022 lisa 142). Taotleja märgib, et nimetatud ürituste ainsaks ühiseks nimetajaks on asjaolu, et need on aset leidnud Põhjala tehase hoones või selle territooriumil, samuti see, et tarbijatele on need suunatud asjaomast üritust tähistava kaubamärgi/nime all, nagu näiteks Open House, Black Food Festival, Musicity kontserdisari, Pimedate Ööde Filmifestival, PõhjaKino 2020, ERKI Moeshow, Disainiöö jne. Taotleja leiab, et Põhjala tehasehoone nime kasutatakse kõikide nende ürituste puhul ürituse toimumise koha tähistamiseks, s.o aadressi funktsioonis, mitte kaubamärgi funktsioonis. Seetõttu ei too ka sedalaadi kirjeldav kasutamine kaasa üldtuntud kaubamärgi tekkimist – selline kasutamine ei ole seotud ühegi konkreetse kauba või teenuse pakkumisega.

Taotleja juhib tähelepanu, et vaidlustaja 09.05.2022 seisukohtade lisadena 148–172 esitatud artiklid on avaldatud pärast taotleja kaubamärkide taotluste esitamise kuupäeva 08.04.2021. Seega ei sisalda see materjal taotleja hinnangul informatsiooni, mis näitaks väidetud kaubamärkide üldtuntust vaidlustatud kaubamärkide esitamise kuupäeva seisuga ning seetõttu on nimetatud materjal käesolevas menetluses asjakohatu.

Lisaks märgib taotleja, et vaidlustaja materjalid sisaldavad ka artikleid, mis ei ole menetluskeeles ega ole taotlejale seetõttu selgelt arusaadavad (kõik lisad, mis on vene või soome keeles). Juhul kui vaidlustaja soovib nimetatud materjalile käesolevas asjas tugineda, taotleb taotleja nende täielikku tõlkimist menetluskeeles.

Taotleja osutab, et mõnest üksikust artiklist nähtub, et vaidlustaja on väikeses mahus korraldanud Põhjala tehase hoones mõningaid loengusarju, koolitusi ja näitusi. Samas puudub mistahes info selle kohta, et vaidlustaja oleks kasutanud nimetatud ürituste läbiviimisel kaubamärke „PÕHJALA“, „PÕHJALA + kuju“ või 'kujutismärk', s.o pakkunud oma asjaomaseid loengusarju, koolitusi või näitusi avalikkusele, eristades neid teistest samaliigilistest teenustest, kasutades selleks viidatud kaubamärke. Taotleja hinnangul kinnitab nimetatud sisuliselt ka vaidlustaja ise, väites oma seisukohtades, et viidatud kaubamärgid on saavutanud üldtuntuse jalanõude, riiete, peakatete, sporditarvete ja kinnisvarateenuste osas, mitte koolituste, loengute vms osas.

Taotleja peab täiendavalt vajalikuks märkida, et kogukondlikud tegevused, nagu linnaaed, garaažimüük ja talgud, ei ole tähise kasutamine äritegevuses. See ei ole suunatud kogukonnast väljapoole (tarbijaskonnale), et eristada asjaomaseid kaupade ja teenuste teiste turuosaliste samaliigilistest kaupadest ja teenustest. Seega ei ole ka selline kogukondlik tegevus taotleja hinnangul vaadeldav tähise kasutamiseks kaubamärgifunktsioonis. Samuti on selline tegevus olnud kogu asjaomast tarbijaskonda arvestades väga väikese mahuga (1 aed, 1 garaažimüük, mõned talgud).

Taotleja leiab, et kogukondlikku, s.o kogukonnaga piiratud tegevust Põhjala tehasehoones ja selle territooriumil ilmestab mõneti ka vaidlustaja 09.05.2022 lisadena 106, 108 ja 109 esitatud materjal, kus mh tõdetakse, et „*Põhjala tehase olevik on alles defineerimisel ja tulevik alles loomisel. Hetkel tegeletakse aktiivselt kompleksi ajaloo ja eelmiste (ruumi)aktivistide tegude uurimisega, et selle baasil 21. sajandi Põhjala identiteediloomele nii sisendit kui väljundit pakkuda.*“ Samuti öeldakse: „*Territooriumil ringi jalutades ilmselge, et ollakse alles teekonna alguses.*“ Tõdetakse ka: „*Nimelt pole uus kultuuritehas linnarahva seas veel üldtuntuks saanud [11.07.2020 seisuga – taotleja täiendus]. Hintsov räägib, kuidas alles eelmisel aastal ei julgenud taksojuhid inimesi Põhjala juures maha panna. «Ma ootan, ma arvan, et te olete vales kohas. Kui te kolme minuti pärast ei tule, siis sõidan minema,» vahendab Hintsov ühe juhi sõnu.*“

Taotleja hinnangul nähtub eeltoodust, et alusetu on vaidlustaja väide nagu oleks vaidlustajale kuupäeval 08.04.2021 kuulunud üldtuntud kaubamärgid „PÕHJALA“, „PÕHJALA + kuju“ ja 'kujutismärk'. Seda väidet ei toeta ükski esitatud materjal – nime „PÕHJALA“ on Põhjala tehase kontekstis (s.o vaidlustaja tegevuse kontekstis) kasutatud tehase ajaloolise nimena, aadressi funktsioonis. Tähiseid ei ole kasutatud vaidlustaja nimetatud kaupade ja teenuste osas, s.o jalanõude, riiete, peakatete, sporditarvete ega kinnisvarateenuste osas. Sellest tulenevalt on alusetu ka vaidlustaja väide

vaidlustajale kuuluva registreeritud kaubamärgi „PÕHJALA + kuju“ (reg nr 58915) maine kohta KaMS § 10 lg 1 p 3 tähenduses.

Kokkuvõtvalt jääb taotleja oma varasemale seisukohale, et kuna vaidlustajale ei kuulunud vaidlustatud kaubamärkide registreerimistaotluste esitamise kuupäeval üldtuntud kaubamärke, ei saa taotleja kaubamärgid olla ka vaidlustaja tähistega vastuolus. Samuti, kuna vaidlustaja varasem registreeritud kaubamärk „PÕHJALA + kuju“ on registreeritud teenuste osas, mis on eriliigilised võrreldes taotleja kaubamärkide kaupadega, ei esine taotleja kaubamärkide osas KaMS § 10 lg 1 punktides 1 ja 2 sätestatud õiguskaitsset välistavaid asjaolusid. Lisaks, kuna vaidlustaja registreeritud kaubamärk ei ole taotleja hinnangul Eesti tarbijate hulgas tuntud, s.o kaubamärgina mainekas, ei loo tarbijaskond käesolevas asjas vastandatava varasema kaubamärgi ja erinevate kaupade osas taotleja kaubamärkide vahele ka KaMS § 10 lg 1 p 3 kohaldamise eelduseks olevat sidet. Sellest tulenevalt ei kasuta ega saagi kasutada käesolevas asjas taotletavad kaubamärgid ära varasema kaubamärgi mainet või tuntuusest tulenevat tugevamat eristusvõimet ega seda kahjustada (mida ei eksisteeri, kuna varasem kaubamärk ei ole mainekas). Seega ei esine vaidlustatud kaubamärkide osas ka KaMS § 10 lg 1 punktis 3 sätestatud õiguskaitsset välistavat asjaolu.

Taotleja seisukohtadele on lisatud ära kiri OÜ Wengola 05.07.2000 asutamisosusest ja väljatrükk OÜ Wengola kodulehelt ettevõtte pakutavate toodete kohta.

13.06.2022 edastas komisjon taotleja täiendavad seisukohad ja tõendid vaidlustajale ning andis ühekuulise tähtaja seisukohtadele vastamiseks (tähtpäevaga 14.07.2022). 14.06.2022 palus komisjon kooskõlas TÕAS § 41 lõikega 2 ning arvestades taotleja 13.06.2022 seisukohtades väljendatud taotlust saada vaidlustaja 09.05.2022 seisukohtadele lisatud vene- ja soomekeelsed artiklid koos tõlgetega menetluskeelde esitada vaidlustajal hiljemalt 14.07.2022 ka kõnealuste vene- ja soomekeelsete artiklite tõlked eesti keelde. Komisjon täpsustas muu hulgas, et juhul, kui kõigis või mõnes esitatud artiklitest ei pea vaidlustaja asjassepuutuvaks kogu sisu, võib tõlked esitada ka üksnes vaidlustaja hinnangul asjassepuutuv osas.

Vaidlustaja taotlusel pikendas komisjon vaidlustajale antud menetlustähtaega kuni 14.08.2022.

15.08.2022 (s.o 14. augustile (pühapäev) järgnenud esimesel tööpäeval) esitas vaidlustaja komisjonile täiendavad seisukohad, märkides kokkuvõtlikult järgmist.

Seoses enda esitatud tõenditega märgib vaidlustaja, et kuna ta on korduvalt välja toonud, mida esitatud tõendid kinnitavad – s.o kaubamärgi „PÕHJALA“ kajastamist ning avalikkusele reklaamimist (olgu selleks siis erinevad üritused või riidel, peakatetel jne kajastamine) –, ei ole vaidlustaja hinnangul menetlusõkonomia põhimõtetest tulenevalt vajalik eraldi tõlkida artikleid, mis kajastavad samu asjaolusid, mis eestikeelsed artiklid. Vaidlustaja leiab, et tõlkimine ei ole vajalik seda enam, et taotleja esindaja valdab vastavalt Patendiameti kodulehel avaldatud infole kutsetegevuseks vajalikus ulatuses nt vene keelt. Seega saab käesolevate vaidlustusavalduste osas otsuste tegemisel lähtuda kõigist vaidlustaja esitatud tõenditest, sh sotsiaalmeedia ülevaatest, meediamonitooringutest ja näidetest PÕHJALA kaubamärkide kasutamise kohta. Seda seetõttu, et kõik kõnealused tõendid sisaldavad vaidluses tähtsust omavat teavet, mille alusel on võimalik kindlaks teha vaidlustusavaldustes esitatud nõudeid ja nende põhjendusi. Vaidlustaja rõhutab, et tõendeid tuleb hinnata kogumis, arvestades mh tõendite omavahelisi seoseid, s.o käesoleval juhul on sama sisu avaldatud eri keeltes. Hinnates tõendeid kogumis, on vaidlustaja hinnangul üheselt tuvastatav PÕHJALA kaubamärkide lai kajastus eri meediaväljaannetes. Nimetatud tõendites avaldatust nähtuvalt puudub vaidlustaja hinnangul mõistlik vaidlus selles, et taotleja on enda nimele registreerimiseks esitanud kaubamärgi, mis ei ole tema välja töötatud, ei ole kunagi talle kuulunud ega ole mingilgi viisil temaga seostatav.

Vaidlustaja leiab, et selline käekiri on taotlejale omane ka teistest kaasustest. Nii näiteks on taotleja enda nimele registreerinud kaubamärgi (reg nr 60099). Vaidlustaja hinnangul on üldteada, et tegemist on kunagise AS-i Estonian Air kaubamärgiga (reg nr 31904). Vaidlustaja leiab, et taotlejal ei saa tekkida ega taotlejale ei tohi mingilgi põhjusel võimaldada ainuõigust kaubamärgi suhtes, mida ta ei ole välja töötanud ega kasutanud ning seda näiteks põhjendusel, et selle õiguspärane omanik ei ole seda viimaste aastate jooksul kasutanud. Seejuures on vaidlustaja kasutanud taotleja poolt registreerimiseks esitatud kaubamärke juba aastaid enne taotleja taotluste esitamist. Vaidlustaja märgib, et kaubamärgi registreerimise eesmärk on üksnes ja ainult enda kaubamärgi kaitsmine seaduslike vahenditega, mitte võõraste kaubamärkide kaaperdamine.

Vaidlustaja leiab, et ka komisjoni praktikas on analoogseid juhtumeid esinenud. Lisaks juba eelnevalt viidatud „KUUUURIJA“ kaasusele osutab vaidlustaja ka kaubamärgi „VASAR“ kaasusele (komisjoni 30.06.2022 otsus nr 2061-o), kaubamärgi „STENBOCK“ kaasusele (komisjoni 22.03.2022 otsus nr 1812-o) ja kaubamärgi „VOLTA“ kaasusele (komisjoni 24.01.2022 otsus nr 1942-o). Vaidlustaja leiab, et kõigis neis kaasustes üritasid taotlejad enda nimele registreerida ajaloolisi kaubamärke, mis ei olnud taotlejate loodud ega neile kuuluvad ning komisjon keeldus kõigi loetletud kaubamärkide registreerimisest.

Vaidlustaja leiab kokkuvõtlikult, et taotleja kaubamärkide osas esinevad KaMS § 10 lg 1 punktides 1, 2 ja 3 sätestatud õiguskaitset välistavad asjaolud. Taotleja on esitanud registreerimiseks temale mittekuuluvad kaubamärgid ning sellise tegevuse eesmärk on selgelt kahjustada ja ära kasutada varasemate üldtuntud kaubamärkide mainet ning eristusvõimet.

18.08.2022 edastas komisjon vaidlustaja täiendavad seisukohad taotlejale ning andis ühekuulise tähtaja seisukohtadele vastamiseks (tähtpäevaga 19.09.2022).

23.08.2022 teatas taotleja, et ei pea vajalikuks vaidlustaja viimasele seisukohale eraldi vastata tulenevalt sellest, et kuigi vaidlustaja teatas oma viimases tähtaja pikendamise taotluses, et tegeleb täiendavate tõendite kogumisega, siis täiendavaid tõendeid vaidlustaja viimane seisukoht ei sisaldanud. Taotleja palus komisjonil menetlusega edasi liikuda lõplike seisukohtade küsimise faasi.

24.08.2022 tegi komisjon vaidlustajale ettepaneku esitada lõplikud seisukohad vaidlustusavalduste kohta ühe kuu jooksul ehk hiljemalt 26.09.2022.

26.09.2022 esitas vaidlustaja komisjonile lõplikud seisukohad, milles jäi kõigi varasemate seisukohtade ja nõuete juurde.

Muu hulgas peab vaidlustaja vajalikuks eraldi märkida, et taotleja on teadlikult esitanud ka ekslikke faktiväiteid. Nimelt ei ole kõik taotleja poolt registreerimiseks esitatud tähised ajaloolised PÕHJALA kaubamärgid. Taotleja registreerimistaotlus nr M202100535 sisaldab PÕHJALA kaubamärki kujul, mis on loodud vaidlustaja tellimusel (vastav kinnitus on komisjonile esitatud 03.01.2022 ning näidisfailid 05.01.2022), s.o kujul:

Vaidlustaja märgib, et tegemist ei ole kujuga, mida on ajalooliselt kasutatud. Viimaseks on:

Vaidlustaja juhib tähelepanu, et ülaltoodud kujutistest nähtuvalt erinevad kuuskede kujutised selliselt, et uuendatud kujul kuusk on pikemaks venitatud, millega lisandus kuuskedele lisaoksarea kujutis. Äärmised kuused on kujutatud viie oksareaga ja keskmine kuue reaga. Samuti on kuuskede alumised kaared pikendatud ringi suunas.

Vaidlustaja ei pea seega eluliselt usutavaks taotleja väidet, et ta taotleb kaitset üksnes ajaloolisele tähisele. Taotleja on teadlikult valinud kaubamärgi kuju, mille on välja töötanud ja kasutusele võtnud vaidlustaja. Vaidlustaja leiab, et tegemist on selgelt pahatahtliku katsega kaaperdada vaidlustaja kaubamärk.

Vaidlustaja ei saa kuigi usutavaks pidada taotleja põhipostulaati oma tegevuse õigustamiseks, s.o kuna enam kui 20 aastat ei ole keegi ajaloolist PÕHJALA kaubamärki kasutanud, on taotlejal igati õigus see enda nimele registreerida. Vaidlustaja leiab, et menetluse jooksul esitatud asjaolud ja toetavad tõendid kinnitavad, et vaidlustaja on PÕHJALA kaubamärkide õiguspärane omanik ning tulenevalt aktiivsest ning laialdasest kaubamärkide kajastamisest eri meediaväljaannetes ning kaubamärkide kasutamisest seostab laiem üldsus, sh tarbijad, PÕHJALA kaubamärke vaidlustajaga ja temaga seotud ettevõtetega.

Vaidlustaja märgib ka, et ta on pöördunud komisjonile esitatud töendis „Selgitus“ (vaidlustaja 09.05.2022 lisa 173) märgitud OÜ Wengola ja Talbek OÜ omanike (mõlema ettevõtte omanik on sama) poole neilt vastavate kinnituste saamiseks. Nimetatud asjaolu tingiski vaidlustaja viimase menetlustähtaja pikendamise taotluse. Kahjuks ei ole vaidlustaja kirjalikus vormis kinnitust OÜ Wengola ja Talbek OÜ omanikult saanud, mistõttu tugineb vaidlustaja käesolevates menetlustes üksnes enda kinnitatud selgitustele.

Muus osas kordab ja refereerib vaidlustaja lõplikes seisukohtades oma varem esitatud põhiseisukohti.

27.09.2022 edastas komisjon vaidlustaja lõplikud seisukohad taotlejale ja tegi taotlejale ettepaneku esitada omapoolsed lõplikud seisukohad ühe kuu jooksul ehk hiljemalt 28.10.2022.

28.10.2022 esitas taotleja komisjonile lõplikud seisukohad, milles teatas, et jääb täielikult menetluses esitatu juurde ja palub jätta vaidlustusavaldused rahuldamata.

Muu hulgas leiab taotleja jätkuvalt, et vaidlustaja ei ole tõendanud, et ta oleks ajaloolise kaubamärgi „PÕHJALA + kuju“ omaniku õigusjärglane, millest võib taotleja hinnangul järeldada, et PÕHJALA on lihtsalt tavapärane eesti keeles esinev sõna (põhjas, külmas kliimas asuv maa) ning kõnealuse kaubamärgi kujundus on vabas kasutuses teos, mida isikud saavad registreerida tavapärase *first-to-file*-põhimõtte alusel. Taotleja leiab, et käesoleval juhul tuleks pigem ajaloolisi kaubamärke elustada soovivaid ettevõtjaid julgustada seda tegema ja võimaldama neile oma investeeringute kaitseks ka kaubamärgikaitset.

Taotleja hinnangul ei tohi ka unustada, et kaubamärgi üldtuntuse saavutamine mõne kauba või teenuse osas on alati erandlik tulemus – mitte igasugune, tavapärane kasutus ei too kaasa kaubamärgi üldtuntust.

Taotleja peab asjassepuutumatuteks vaidlustaja viiteid kaubamärke „KUUUURIJA“, „VASAR“, „STENBOCK“ ja „VOLTA“ puudutanud vaidlustele – vaidlustaja ei ole näidanud, et ükski neist vaidlustest oleks olnud analoogne käesoleva asjaga. Samuti jääb mõistetamatuks ja asjakohatuks vaidlustaja viide taotleja registreeritud kaubamärgile nr 60099, millel taotleja hinnangul ei ole puutumust käesoleva vaidlusega. Taotleja peab hoopis märkimisväärseks, et vaidlustaja, heites ette taotleja „käekirja“, on ise registreerinud enda nimele ajaloolise „PÕHJALA + kuju“ kaubamärgi, mida ta ei ole ise välja töötanud ning on täiendavalt asunud käesolevas menetluses esitama alusetuid väiteid „talle kuuluvate üldtuntud kaubamärkide“ kohta kaupade ja teenuste osas, mida ei ole kunagi väidetud üldtuntud kaubamärkide all turustatud.

Taotleja ei nõustu vaidlustajaga selles, nagu ei oleks kaubamärk kujul osa ajaloolisest „PÕHJALA

+ kuju“ kaubamärgist. Taotleja leiab, et tegemist on äratuntavalt sama kujundusega (kui kuju) , mida taotleja hinnangul kinnitab ka vaidlustaja poolt vaidlustusavalduste põhjendustele lisatud e-kirjavahetus (03.01.2022 esitatud dokument nimega „kirjavahetus disaineriga 2018“). Selle esimesel leheküljel kinnitab disainer nimetatud logo kommenteerides: „*Pean tõdema, et see originaallogo on muidugi uue info valguses nagu rusikas silmaauku. Katuse joon on peaaegu 1:1-le sama mis logol olev kuuskede alt läbi jooksev joon*“. Seetõttu peab taotleja ekslikuks vaidlustaja arusaama, nagu ei oleks nimetatud kujundus osa ajaloolisest kaubamärgist.

Muus osas kordab ja refereerib taotleja lõplikes seisukohtades oma varasemalt esitatud põhiseisukohti.

08.12.2022 ühendas komisjon avaldused nr 2053, 2054 ja 2055 ühte menetlusse ja alustas avalduste lõppmenetlust.

Komisjoni seisukohad ja otsus

Komisjon, tutvunud menetlusosaliste seisukohtadega ning hinnanud töendeid kogumis, leiab järgmist.

Avaldustega nr 2053, 2054 ja 2055 on vaidlustaja vaidlustanud taotleja kaubamärkide „PÕHJALA“ (taotlus nr M202100533; taotluse esitamise kuupäev 08.04.2021), „PÕHJALA + kuju“ (taotlus nr M202100534; taotluse esitamise kuupäev 08.04.2021) ja 'kujutismärk' (taotlus nr M202100535; taotluse

esitamise kuupäev 08.04.2021) registreerimise klassides 18, 25 ja 28 tuginedes KaMS § 10 lg 1 punktides 1, 2 ja 3 sätestatud õiguskaitset välistavatele asjaoludele. Osutatud sätete kohaselt ei saa õiguskaitset kaubamärk:

- mis on identne varasema kaubamärgiga, mis on saanud õiguskaitse identsete kaupade või teenuste tähistamiseks (KaMS § 10 lg 1 p 1);
- mis on identne või sarnane varasema kaubamärgiga, mis on saanud õiguskaitse identsete või samaliigiliste kaupade või teenuste tähistamiseks, kui on tõenäoline kaubamärkide äravahetamine tarbija poolt, sealhulgas kaubamärgi assotsieerumine varasema kaubamärgiga (KaMS § 10 lg 1 p 2);
- mis on identne või sarnane varasema registreeritud kaubamärgiga, sõltumata sellest, kas varasemal kaubamärgil on õiguskaitse identsete, samaliigiliste või teist liiki kaupade või teenuste tähistamiseks, juhul kui varasem Eesti kaubamärk on tuntud Eestis või varasem Euroopa Liidu kaubamärk on tuntud Euroopa Liidus ja kui hilisema kaubamärgi põhjendamatu kasutamine kasutaks ebaausalt ära või kahjustaks varasema kaubamärgi eristusvõimet või omandatud mainet (KaMS § 10 lg 1 p 3).

Taotleja kaubamärkidele vastandatud varasemate õigustena tugineb vaidlustaja oma registreeritud kaubamärgile „PÕHJALA + kuju“ (reg nr 58915), mis ühtlasi on vaidlustaja hinnangul üheks tema üldtuntud kaubamärkidest. Lisaks kombineeritud kaubamärgile „PÕHJALA + kuju“ on vaidlustaja hinnangul tema kaubamärkidena üldtuntud ka sõnamärk „PÕHJALA“ ning must-valge kolme kuuse kujutisega 'kujutismärk'. Vaidlustaja registreeritud kaubamärgi nr 58915 taotluse esitamise kuupäev on 24.01.2018 ning vaidlustaja üldtuntud kaubamärgid olid väidetavalt omandanud üldtuntuse hiljemalt kuupäevaks 08.04.2021. Seega vaidlustaja registreeritud kaubamärk on ning üldtuntud kaubamärgid väidetavalt on taotleja kaubamärkidest varasemad KaMS § 11 lg 1 punktide 1 ja 2 tähenduses.

Käesolevas asjas võrreldavate kaubamärkide reproduktsioonid koos nendega hõlmatud asjassepuutuvate kaupade ja teenustega on järgmised:

Vaidlustaja kaubamärgid

PÕHJALA

(õiguskaitse üldtuntuse alusel)

(õiguskaitse üldtuntuse alusel ning reg nr 58915)

(õiguskaitse üldtuntuse alusel)

Kõigi kolme üldtuntud kaubamärgi üldtuntus on väidetavalt seoses kaupade ja teenustega:

- klass 25 – *jalanõud, riided, peakatted*;
- klass 28 – *sporditarbed*;
- klass 36 – *kinnisvarateenused*.

Registreeringuga nr 58915 on hõlmatud teenused:

- klass 35 – *kaubamaja jaemüügiteenused (kolmandatele isikutele); kaubandus- ja ärikontaktiinfo pakkumine; ärialased konsultatsioonid*;
- klass 36 – *kinnisvara üürimine, rentimine*;
- klass 41 – *koolitusala, haridusala, meelelahutusala ja kultuurialane tegevus*;
- klass 43 – *hotelliteenused; elamispinna tähtajaline üürimine*.

Taotleja kaubamärgid

PÕHJALA

(taotlus nr M202100533)

(taotlus nr M202100534)

(taotlus nr M202100535)

Kõigi kolme kaubamärgiga on hõlmatud kaubad:

- klass 18 – *nahk ja tehisnahk; loomanahad; kohvrid ja kandekotid; päikese- ja vihmavarjud; jalutuskepid; piitsad, rakmed ja sadulsepatooted; loomade kaelarihmad, jalutusrihmad ja rõivad; kotid; seljakotid; ranitsad; käekotid; reisikotid ja reisikastid; peenrahakotid; rahakotid*;
- klass 25 – *rõivad, jalatsid, peakatted; kummikud; kummikingad; kummisaapad; vihmärõivad; vihmamantlid; vihmapäksid; vihmamütsid*;
- klass 28 – *mängud ja mänguasjad; videomänguseadmed; sporditarbed ja võimlemisriistad; jõulupuuettehted; lauatenniselauad; lauatennisereketid; lauatennisereketite katted; pallid; lauatennisepallid; kummipallid; kummist mänguasjad*.

Komisjon annab kõigepealt hinnangu vaidlustaja seisukohtadele seoses tema kaubamärkide väidetava üldtuntusega, kuivõrd ainult juhul, kui kaubamärgid „PÕHJALA“, „PÕHJALA + kuju“ ja/või 'kujutismärk' peaksid osutama väidetud kaupade ja teenuste osas üldtuntuks, saaksid nimetatud kaubamärgid olla vaidlustaja varasemateks kaubamärkideks KaMS § 11 lg 1 p 1 tähenduses ning seega omakorda olla üldtuntusest tulenevalt vastandatavad taotleja kaubamärgitaotlustele.

Komisjon leiab, et vaidlustaja poolt menetluses esitatud kvantitatiivselt mahukatele tõenditele vaatamata ei ole eelmainitud kolme kaubamärgi üldtuntus vaidlustaja kaubamärkidena väidetud klasside 25, 28 ja/või 36 kaupade ja teenuste osas tõendatud. Vaidlustaja üks keskseid väiteid menetluses on olnud, et kaubamärgid „PÕHJALA“, „PÕHJALA + kuju“ ja 'kujutismärk' on endisaegse Põhjala kummithease tegevuse tulemusena juba ajalooliselt üldtuntuse saavutanud kaubamärgid (kaubamärgi 'kujutismärk' puhul on küll nn kolme kuuse logo mõnevõrra kaasajastatud) eeskätt jalanõude ja sporditarvete osas. Ka komisjon ei välista, et nimetatud kaubamärkide puhul võib tegemist olla ajalooliselt üldtuntud kaubamärkidega, seejuures ei ole välistatud, et Eesti inimeste teadlikkus ajaloolisest Põhjala kummitheasest ja PÕHJALA kaubamärkidest on säilinud ka tänasel päeval. Komisjon ei saa nõustuda vaidlustajaga aga selles, et märkide ajalooline üldtuntus oleks seostatav vaidlustajaga või et vaidlustajaga saab seostada sellisest tuntuusest tulenevaid õigusi.

Vaidlustaja ei ole tõendanud, et ta oleks ajaloolise Põhjala kummithease (selle omanike) õigusjärglane või et talle oleks antud muid õigusi ajalooliste PÕHJALA kaubamärkide kasutamiseks. Vaidlustaja väidab, et ajaloolise Põhjala tehase õigusjärglane on OÜ Wengola ning et vaidlustaja omandas nimetatud ettevõtetelt 2015. aastal muu hulgas õigused PÕHJALA kaubamärkide kasutamiseks, haldamiseks ning nende alusel õiguste teostamiseks. Mõlema nimetatud väite kohta puuduvad käesolevas asjas usaldusväärsed tõendid. Vaidlustaja on eelviidatud väidete tõendamiseks esitanud oma 09.05.2022 seisukohtade lisana 173 dokumendi (kinnituskirja) pealkirjaga „Selgitus“. Nimetatud dokumendi on allkirjastanud vaidlustaja enda (Tallinna Ärikinnisvara OÜ) ja MTÜ Põhjala Tehas juhatuse liikmed. Sisuliselt on vaidlustaja soovinud tõendada kaubamärkide omandamist või kaubamärkide kasutamiseks õiguste saamist OÜ-lt Wengola kinnituskirjaga, mille on allkirjastanud vaidlustaja ise koos kolmanda isikuga, kelle puhul jääb arusaamatuks, millest tuleneb tema pädevus kinnitada OÜ Wengola väidetavate tehingutega seotud asjaolusid. Komisjon toonitab, et OÜ Wengola kõnealust dokumenti allkirjastanud ei ole, kuigi komisjoni hinnangul võiks vaidlustaja väidete tõelevastavuse korral olla eeskätt just OÜ Wengola isik, kes vaidlustaja väiteid kinnitada saaks. Seda vähemalt osas, mis puudutab asjaolu, kas ja millises ulatuses on OÜ Wengola õigusi PÕHJALA kaubamärkidele vaidlustajale üle andnud. Selle kohta, kuidas OÜ Wengola ise väidetavad õigused PÕHJALA kaubamärkidele sai (st kas OÜ-l Wengola üldse oli õigusi, mida vaidlustajale üle anda), puuduvad isegi vaidlustajapoolsed selgitused, rääkimata usaldusväärsetest ja sõltumatutest allikatest pärinevatest tõenditest. Kinnituskirjas sisalduv väide, et „16. augustil 2000. a. nimetati tehas ümber OÜ Wengola'ks“, on paljasõnaline ning arusaamatuks jääb ka, mil moel on taoline väidetav ümbernimetamine õiguslikult toimunud. Samuti on see vastuolus käesolevas asjas esitatud muude tõenditega. Nimelt on taotleja esitanud tõendina ära kirja OÜ Wengola asutamisosusest (taotleja 13.06.2022 seisukohtade lisa 1), millest nähtavalt on kõnealune ettevõtte esmakordselt asutatud 05.07.2000 kinnitatud asutamisosuse alusel – tegemist ei ole järelikult olnud ajaloolise Põhjala tehase (ajaloolise OÜ Põhjala) nimemuudatusega. Lisaks nähtub asutamisosusest, et OÜ Wengola tegevusalad olid erinevad sellest, millega tegeles ajalooline Põhjala kummithehas. OÜ Wengola õigusi PÕHJALA kaubamärkidele või ajaloolise Põhjala tehase õigusjärglaseks olemist ei tõenda ka vaidlustaja esitatud väljatrükk OÜ Wengola veebilehelt wengola.ee (vaidlustaja 09.05.2022 lisa 174). Komisjoni hinnangul viitab veebilehe sõnakasutus pigem sellele, et OÜ Wengola võib küll soovida jätta endast muljet kui ajaloolise Põhjala kummithease õigusjärglasest (veebilehe väited: „[OÜ Wengola] tekkis „PÕHJALA“ alusel“, „16 augustil 2000. a. nimetati tehas ümber OÜ Wengola'ks“), kuid veebilehel sisalduvast infost ei nähtu, millistest sündmustest või tehingutest tulenevalt tuleb OÜ-d Wengola käsitleda ajaloolise OÜ Põhjala õigusjärglasena. Komisjoni hinnangul on seega OÜ Wengola õigusjärglaseks olemine tegelikkuses kaheldav ning igal juhul ei ole see käesolevas menetluses tõendatud.

Eeltoodud asjaoludel on komisjon seisukohal, et vaidlustaja ei ole tõendanud ajaloolistele PÕHJALA kaubamärkidele õiguste omandamist OÜ-lt Wengola (ega muul moel omandamist), mistõttu ei ole ka nimetatud kaubamärkide ajaloolisest tuntuusest või maineväärtusest tulenevad õigused omistatavad vaidlustajale. Komisjon leiab, et kaubamärgi üldtuntuse tunnistamine isiku kasuks, kes ei ole kaubamärgi (ajalooliselt) potentsiaalselt üldtuntuks teinud isik ega ole ka sellise isiku õigusjärglane, ei oleks kooskõlas kaubamärgiõiguse põhimõtetega. KaMS §-st 7 tulenevalt tunnistatakse kaubamärgi üldtuntust kaubamärgiomaniku nõudel. Käesoleval juhul puuduvad andmed ja tõendid, et vaidlustaja oleks kaubamärgiomanik ajalooliselt väidetavalt üldtuntud kaubamärkide suhtes, järelikult ei saa vaidlustaja ka esitada nõuet nende kaubamärkide üldtuntuse tunnistamiseks, vähemalt mitte nende

kaubamärkide ajalooliselt kujunenud tuntuse ja maineväärtuse kontekstis. Asja materjalide põhjal saab öelda, et vaidlustaja on lihtsalt võtnud kasutusele PÕHJALA kaubamärgid, mille kasutamise oli nende ajalooline omanik/kasutaja lõpetanud. Komisjoni hinnangul ei erine vaidlustaja taoline tegevus põhimõtteliselt sellest, mida on teinud taotleja vaidlustatud kaubamärkidega seoses ning mida vaidlustaja on nimetanud võõraste kaubamärkide „kaaperdamiseks“. Asjaolu, et vaidlustaja on hakanud PÕHJALA kaubamärke kasutama enne taotlejat, ei ole määrava tähtsusega. Komisjon lisab, et asja materjalidest nähtuvalt ei ole tegelikult ka vaidlustaja esimene PÕHJALA kaubamärkide (taas)kasutaja – vaidlustajast varasemalt (taotluse esitamise kuupäevaga 25.09.2015) on klassi 17 kaupade osas registreeritud kaubamärk „PÕHJALA + kuju“ (reg nr 54347) Talbek OÜ nimele (taotleja 04.03.2022 seisukohtade lisa 7).

Kui jätta PÕHJALA kaubamärkide potentsiaalne ajalooliselt kujunenud tuntus ja maineväärtus kõrvale ning hinnata nende kaubamärkide tuntust ja mainet üksnes vaidlustaja enda tegevuse põhjal perioodil 2018–2021, ei ole komisjoni hinnangul kaubamärkide üldtuntus seoses kaupade ja teenustega *jalanõud*, *riided*, *peakatted* (klass 25), *sporditarbed* (klass 28) ja *kinnisvarateenused* (klass 36) ikkagi tõendatud.

Vaidlustaja 03.01.2022 seisukohtadele lisatud tõendite jaotis „Originaalfailid“ sisaldab fotosid selle kohta, kuidas PÕHJALA tähiseid on kasutatud mitmesugustel riide- ja muudel esemetel. Samas ei saa fotode põhjal teha tõsikindlaid järeldusi, milliste kaupade või teenustega seoses fotodelt nähtavaid tähiseid tegelikult kasutatud on. Komisjon nõustub taotlejaga, et näiteks „Põhjala stuudio“ võib viidata mistahes meelelahutusteenuste, koolitusteenuste vms pakkumisele, vaateaknal olev tähis „Põhjala“ võib tähistada osutatavat toitlustusteenust jne. Niisamuti leiab komisjon, et kuigi näiteks mõnelt fotolt on näha, et „kolme kuuse kujutis“ on kantud põlledele, siis fotodelt nähtuvat konteksti arvestades on pigem tõenäoline, et tähise tegelik kasutusvaldkond on *toitlustusteenused* ja mitte kaup *põlled*, st tähist kasutatakse töötajate põlledel vastava toitlustuskoha tähisena, n-ö reklaami funktsioonis. Sama kehtib kõigi muude fotodelt nähtavate esemete suhtes. Ühegi eseme puhul ei ole esitatud tõendeid (ja tegelikult ei ole seda vaidlustaja isegi väitnud), et PÕHJALA tähised neile esemetele oleks kantud vastavate esemete müümiseks laiale tarbijaskonnale kaubanduslikus ulatuses. Seda, et vaidlustaja tõenäoliselt ei turustagi riide- või muid esemeid PÕHJALA kaubamärkide all, toetavad ka taotleja poolt komisjonile vaidlustaja kohta esitatud äriregistri väljatrükk ja 2019. aasta majandusaasta aruanne (taotleja 04.03.2022 seisukohtade lisad 1 ja 2). Nende kohaselt on vaidlustaja põhitegevusalaks mitmed kinnisvaraga seotud tegevused (kinnisvarasse investeerimine, kinnisvara arendamine ja investeringutelt tulu teenimine). Isegi kui riide- või muid esemeid peaks olema müüdnud, puuduvad andmed, kui suures ulatuses seda on tehtud ning kas ja kuidas on see mõjutanud Eesti keskmise tarbija taju ühe või teise kaubamärgi suhtes. Komisjon nõustub taotlejaga, et kaubamärgi üldtuntuks muutumine mõne kauba või teenuse osas on alati erandlik tulemus ning igasugune (tavapärane) kasutus kaubamärgi üldtuntust kaasa ei too. Lisaks, nagu on ka taotleja õigesti välja toonud, on fotod dateerimata, mistõttu ei ole teada, kas fotod on üldse asjassepuutuvad taotleja kaubamärgitaotluste esitamise aja (08.04.2021) seisuga.

Jaotis „Originaalfailid“ sisaldab ka vaidlustaja kirjavahetust disainibürooga seoses uuendatud logo väljatöötamisega ning vastavaid logofaile (komisjon märgib vahemärkusena, et kuigi taotleja on oma seisukohtades viidanud logofailide mitteavanemisele ilma spetsiaaltarkvarata, olid logofailid ka n-ö tavatarkvaraga avataval PDF-i kujul taotlejale komisjoni poolt 05.01.2022 siiski saadetud). Nimetatud materjalid kajastavad vaidlustaja ja disainibüroo vahelist suhtlust, mis kolmandatele isikutele välja ei paista ning millel seetõttu puudub ka mõju avalikkuse tajule asjassepuutuvate tähistega seoses.

Vaidlustaja 03.01.2022 seisukohtadele lisatud tõendite jaotis „Sotsiaalmeedia“ sisaldab vaidlustaja Facebooki ja Instagrami kontodega seotud statistikat, samuti Google Analyticsi statistikat märksõnadega „põhjala tehas“, „pohjala tehas“, „põhjala“ ja „pohjala“ tehtud otsingute kohta. Nimetatud materjal ei sisalda infot PÕHJALA kaubamärkide kaubamärgi funktsioonis kasutamise kohta, veel vähem kasutamise kohta seoses konkreetsete kaupade ja teenustega, mille osas väidab vaidlustaja kaubamärgid üldtuntud olevat. Samuti ei ole vaidlustaja selgitanud, mida peaks esitatud arvandmetest järeldama, sh kas Facebooki konto 7471 jälgijat, Instagrami konto 3128 jälgijat ning Google'i otsingumootoris ülalmainitud märksõnadega igakuiselt kokku keskmiselt 3582 korda tehtud otsingut on vähe või palju või kuidas need suhestuvad vaidlustajaga konkureerivate ettevõtete vastavatesse näitajatesse. Komisjon leiab, et vaidlustaja esitatud sotsiaalmeedia statistika ei võimalda teha järeldusi tarbijate taju kohta PÕHJALA kaubamärkidega seoses.

Vaidlustaja 03.01.2022 seisukohtadele lisatud tõendite jaotis „Meediamonitooring“ sisaldab meediaülevaadet abstraktselt väljendatud teemat „Põhjala tehas“ puudutavate meediakajastuste kohta. Meediaülevaate kohaselt ilmus ajavahemikul 2019–2021 ajakirjanduses kokku 938 artiklit, mis puudutasid teemat „Põhjala tehas“. Meediaülevaatele on lisatud Exceli kujul tabel viidatud 938 artikli

kohta (valdavalt hüperlingid, aga ka viited füüsilistes meediaväljaannetes ilmunud artiklitele). Komisjon leiab, et esitatud meediaülevaade ei võimalda teha järeldusi selle kohta, kuidas suhestuvad omavahel ajakirjanduses ilmunud artiklid ning PÕHJALA kaubamärkide väidetav üldtuntus, sh kas PÕHJALA kaubamärke on kasutatud kaubamärgi funktsioonis ning seoses asjassepuutuvate vaidlustaja kaupade ja teenustega. Sama kehtib meediaülevaatele lisatud Exceli tabeli kohta. Komisjon leiab sarnaselt taotlejaga, et tabelis loeteluna esitatud hüperlingid ei ole tõendina piisavad ega selged, seda muu hulgas Euroopa Liidu intellektuaalomandivõrgustiku intellektuaalomandiametite ühisteatise CP12 p 3.1.2.8 tähenduses. Nn kollektsioon hüperlinkidest (või viidetest füüsiliselt ilmunud artiklitele) vaidlustaja kaubamärkide üldtuntust ei tõenda.

Vaidlustaja on oma 09.05.2022 esitatud seisukohtades meediakajastustega seotud asjaolusid konkretiseerinud, esitades konkreetseid näiteid eesti- ja (vähemal määral) võõrkeelsetes meediaväljaannetes ilmunud Põhjala tehast kajastavatest artiklitest (vaidlustaja 09.05.2022 seisukohtade lisad 1–172). Komisjon leiab, et vaidlustaja esitatud artiklid tema kaubamärkide üldtuntust ega mainet ei tõenda.

Osa artiklitest käsitleb Põhjala tehast kui teatavat hoonet ja piirkonda Tallinnas Koplis, mida on hakatud taas arendama, viidates seejuures sageli Põhjala tehasele või tehasehoonele selle ajaloolises tähenduses (nt lisad 1, 2, 8, 14–17, 32, 34, 41, 92, 99, 139, 144). Teine osa artiklitest käsitleb seda, et ettevõtjad või loovisikud on Põhjala tehase hoones avanud oma esindusi (nt lisad 83, 101, 104, 132), või seda, kuidas Põhjala tehases või selle territooriumil on mitmed isikud korraldanud talguit või mitmesuguseid loov-, esitlus-, kultuuri- või meelelahutusüritusi, nt Draamateatri lavastus „Olmeulmad 2“, asumifestival KopliFest, sisearhitektuuri sümposium SISU 2019_Tegelik / Actual, Black Food Festival, konkursi „Ettevõtluse auhind“ võitjate väljakuulutamine, lühi- ja animatsioonifilmide näitamine PÖFF Shorts raames, Põhja-Tallinna linnaosavalitsuse tänuüritus, kultuurikollektiivi ULM debüütlavastus „K O O S“, filmi näitamine Põhja-Tallinna kinofestivali PõhjaKino 2020 raames, Tallinn Music Weeki kontsert, ERKI Moeshow, festival Disainiöö, BMW uue mudeli esitlus jm (nt lisad 9, 21, 32, 42, 50, 56, 66, 70, 85, 95, 102, 111, 114, 119, 137, 141).

Komisjon leiab, et ühestki vaidlustaja esitatud artiklist ega artiklite kogumist ei saa järeldada PÕHJALA kaubamärkide üldtuntust vaidlustaja kaubamärkidenähtuna. Artiklitest ei nähtu kaubamärkide „PÕHJALA“, „PÕHJALA + kuju“ ja/või 'kujutismärk' kasutamist kaubamärgi funktsioonis, samuti ei nähtu seost kaupade ja teenustega, mille osas vaidlustaja on väitnud oma kaubamärgid üldtuntud olevat, s.o kaupade ja teenustega *jalanõud, riided, peakatted, sporditarbed, kinnisvarateenused*. Artiklid, mis käsitlevad Põhjala tehast kui arendatavat piirkonda Tallinnas, ei ole tajutavad termini „Põhjala“ kaubamärgina kasutamisenähtena, vaid üksnes vastavale ajaloolisele hoonele ja piirkonnale viitavana. Selline kasutamine ei ole seotud mõne konkreetse kauba või teenuse pakkumisega ega too kaasa üldtuntud kaubamärgi tekkimist. Artiklid, mis käsitlevad eri isikute tegutsemist Põhjala tehases (selle territooriumil) või seal mitmesuguste ürituste korraldamist, on seostatavad vastavate isikute endi kaubamärkide/nimetuste (KopliFest, PÖFF, Tallinn Music Week jne) kasutamisega, kuid mitte PÕHJALA kaubamärkide kasutamisega. Komisjon mõnab, et teoreetiliselt ei ole välistatud, et eri isikute poolt korraldatavatel üritustel võiks olla mõju ka PÕHJALA kaubamärkidest teadlikkuse tõstmisel, seda juhul, kui vastavate ürituste reklaamimisel ja läbiviimisel kasutatakse ka PÕHJALA kaubamärke prominentsel ja silmatorkaval viisil. Selliseid asjaolusid vaidlustaja esitatud materjalidest aga ei nähtu. Pealegi võiks PÕHJALA kaubamärkide eelkirjeldatud viisil tähendada kaubamärkidest teadlikkuse tõstmist eelkõige hoopis seoses selliste teenustega nagu *kultuuri- ja meelelahutusala tegevus*, mille osas aga ei ole vaidlustaja kaubamärkide üldtuntust isegi väitnud. Komisjon nõustub taotlejaga, et käesoleval juhul on artiklites sisalduvad viited Põhjala tehasehoonele ja vastavale piirkonnale käsitletavad ürituste toimumise koha tähistusena, st terminit „Põhjala tehase“ ja selle variatsioone kasutatakse aadressi funktsioonis ja mitte kaubamärgi funktsioonis. Selline kasutamine ei too kaasa üldtuntud kaubamärgi (kaubamärkide) tekkimist.

Eeltoodud asjaoludel on komisjon seisukohal, et vaidlustaja PÕHJALA kaubamärkide üldtuntus kaupadel/teenustel *jalanõud, riided, peakatted, sporditarbed* ja/või *kinnisvarateenused* taotleja kaubamärgitaotlejate esitamise seisuga ei ole tõendatud, mistõttu komisjon ei loe kaubamärke „PÕHJALA“, „PÕHJALA + kuju“ ega 'kujutismärk' üldtuntuks. Seega puuduvad vaidlustajal varasemad kaubamärgid KaMS § 11 lg 1 p 1 tähenduses, mistõttu puuduvad taotleja kaubamärkide registreerimisel ka õiguskaitset välistavad asjaolud lähtuvalt vaidlustaja väidetud üldtuntud kaubamärkidest.

Järgmiseks hindab komisjon, kas taotleja kaubamärkide osas esinevad õiguskaitset välistavad asjaolud lähtuvalt vaidlustaja varasemast registreeritud kaubamärgist „PÕHJALA + kuju“ (reg nr 58915).

Komisjon leiab, et taotleja kaubamärkide registreerimine ei ole vastuolus KaMS § 10 lg 1 punktiga 1. Kuigi taotleja kaubamärkidest üks – „PÕHJALA + kuju“ (taotlus nr M202100534) – on vaidlustaja registreeritud kaubamärgiga nr 58915 identne, ei ole identsed asjaomaste kaubamärkidega hõlmatud kaubad ja teenused. Seega taotleja kaubamärgi nr M202100534 (veel vähem taotleja ülejäänud kaubamärkide) registreerimisel vastuolu KaMS § 10 lg 1 punktiga 1 puudub.

Komisjon leiab ka, et taotleja kaubamärkide registreerimine ei ole vastuolus KaMS § 10 lg 1 punktiga 2. Kuigi taotleja kaubamärke „PÕHJALA“ (taotlus nr M202100533) ja 'kujutismärk' (taotlus nr M202100535) võib pidada vaidlustaja kaubamärgiga nr 58915 sarnasteks (lähtuvalt vastavalt ühise sõnalise elemendi „PÕHJALA“ ja kujutiselemendi „kolme kuuse kujutis“ kasutamisest) ning taotleja kaubamärk „PÕHJALA + kuju“ (taotlus nr M202100534) on vaidlustaja kaubamärgiga identne, on võrreldavate kaubamärkidega hõlmatud kaubad ja teenused selgelt eriliigilised. Seejuures ei nõustu komisjon vaidlustajaga, et kaupade/teenuste samaliigilisus tuleneb käesoleval juhul asjaolust, et vaidlustaja registreeritud kaubamärgiga on kaetud jaemüügiteenused (klass 35), mis otseselt seonduvad taotleja klassides 18, 25 ja 28 taotletud kaupade müügiga. Komisjon nõustub taotlejaga, et jaemüügiteenused üldiselt nimetatuna (kui ei ole täpsustatud, et need piirduvad mõne konkreetse kauba müügiga) ei ole kaupadega samaliigilised. Vastupidise lähenemise korral oleks teenus *jaemüügiteenused* alati samaliigiline mistahes kaupadega ning sisuliselt saaks kaubamärgitaotlustes klassi 35 teenuse *jaemüügiteenused* märkimisege blokeerida kõigi tulevaste identsete ja sarnaste kaubamärkide kasutamise kõigi kaupadega seoses. See ei ole olnud kaupade ja teenuste klassifitseerimise ega kaubamärgiga antava ainuõiguse mõtte ja eesmärk. Komisjon leiab, et ükski vaidlustaja kaubamärgiregistreeringus nr 58915 nimetatud klasside 35, 36, 41 ja 43 teenustest ei ole samaliigiline (sarnane) taotleja kaubamärgitaotlustes nimetatud klasside 18, 25 ja 28 kaupadega. Seetõttu puudub taotleja kaubamärkide registreerimisel vastuolu KaMS § 10 lg 1 punktiga 2.

Komisjon leiab ka seda, et taotleja kaubamärkide registreerimine ei ole vastuolus KaMS § 10 lg 1 punktiga 3. Nimetatud säte näeb muu hulgas ette, et varasem Eesti kaubamärk peab lisaks registreeritusele olema Eestis tuntud ning et hilisema kaubamärgi põhjendamatu kasutamisega kasutakse ebaausalt ära või kahjustatakse varasema kaubamärgi eristusvõimet või omandatud mainet. Samadel põhjustel nagu komisjon eespool leidis, et vaidlustaja kaubamärgid (sh kaubamärk „PÕHJALA + kuju“) ei ole üldtuntud, leiab komisjon, et kaubamärk „PÕHJALA + kuju“ ei ole ka lihtsalt tuntud vaidlustaja kaubamärgina (ning sellest tulenevalt kõrgendatud eristusvõime või mainega). Ainuüksi seetõttu puudub alus KaMS § 10 lg 1 p 3 kohaldamiseks taotleja kaubamärkide suhtes. Komisjon peab siinkohal siiski vajalikuks märkida seda, et vaidlustaja on väitnud oma kaubamärgi (üld)tuntust ja mainet seoses kaupade ja teenustega *jalanõud*, *riided*, *peakatted* (klass 25), *sporditarbed* (klass 28) ja *kinnisvarateenused* (klass 36). Nimetatud kaupadest ja teenustest on vaidlustaja kaubamärk nr 58915 registreeritud üksnes nimetusega *kinnisvarateenused* hõlmatud klassi 36 teenuste *kinnisvara üürimine*, *rentimine* tähistamiseks. Ülejäänud kaupade (*jalanõud*, *riided*, *peakatted*, *sporditarbed*) osas vaidlustaja registreeritud kaubamärgil kaitset ei ole. Samal ajal klasside 35, 41 ja 43 teenustega seoses, mille tähistamiseks vaidlustaja kaubamärgil nr 58915 kaitse on, ei ole vaidlustaja isegi väitnud oma kaubamärgi tuntust ja mainet (rääkimata tõendamisest). Need aspektid on olulised sellepärast, et kuivõrd KaMS § 10 lg 1 p 3 kohaldamise üheks eeltingimuseks on varasema registreeritud kaubamärgi (mitte aga näiteks üldtuntud, kuid registreerimata kaubamärgi) olemasolu, tuleb komisjoni hinnangul ka kõiki järgnevaid sätte kohaldamise tingimusi (kaubamärgi tuntus, eristusvõime või maine ärakasutamine või kahjustamine) hinnata lähtuvalt just konkreetsetes kaubamärgiregistreeringus märgitud kaupadest ja teenustest. Seetõttu käesoleval juhul KaMS § 10 lg 1 p 3 kontekstis kaubamärgi tuntus või maine seoses kaupadega *jalanõud*, *riided*, *peakatted*, *sporditarbed* ei olekski oluline, kuna vaidlustaja registreeritud kaubamärk neid kaupu ei hõlma. Komisjon leiab, et vastupidine lähenemine, s.o registreeritud kaubamärgi lahutamine registreeringuga hõlmatud kaupadest ja teenustest, ei oleks kooskõlas KaMS § 10 lg 1 p 3 sisu ja mõttega ning tähendaks sisuliselt (asjaspepuutuvate kaupade või teenuste osas) mitteregistreeritud kaubamärkide vastandamist hilisematele kaubamärkidele. Nii või teisiti on komisjon seisukohal, et taotleja kaubamärkide registreerimisel puudub vastuolu KaMS § 10 lg 1 punktiga 3, kuna vaidlustaja kaubamärgi „PÕHJALA + kuju“ tuntus ega selle eristusvõime või maine ärakasutamine või kahjustamine ei ole tõendatud.

Mis puudutab vaidlustaja viiteid teiste isikute vahel aset leidnud kaubamärgivaidlustele („KUUUURIJA“, „VASAR“, „STENBOCK“, „VOLTA“), nõustub komisjon taotlejaga, et sellekohased viited on asjaspepuutumatud, kuna vaidlustaja ei ole näidanud, et ükski neist vaidlustest oleks olnud analoogne käesoleva asjaga. Samamoodi peab komisjon asjaspepuutumatuks vaidlustaja viidet taotleja registreeritud kaubamärgile nr 60099, mille osas vaidlustaja näib leidvat/vihjavat, et taotleja on toiminud pahauskselt AS-i Estonian Air (pankrotis) suhtes. Komisjon leiab, et kui kellelgi võiks olla vastuväiteid kaubamärgi nr 60099 taotlejapoolsele registreerimisele, saaksid sellisteks isikuteks olla eelkõige AS-i Estonian Air (pankrotis) õigusjärglased. Käesoleva asja asjaoludest ei nähtu, et nimetatud kaubamärgi

taotlejapoolse registreerimise osas võiks pretensioone olla vaidlustajal ning igal juhul ei mõjuta nimetatud kaubamärgi registreerimine käesolevas asjas vaatluse all olevate taotleja kaubamärkide registreerimise õiguspärasusele hinnangu andmist KaMS § 10 lg 1 punktide 1, 2 ja 3 kontekstis. Komisjon lisab, et juhul, kui vaidlustaja peaks leidma, et taotleja on kaubamärkide „PÕHJALA“, „PÕHJALA + kuju“ ja 'kujutismärk' registreerimistaotluste esitamisega toiminud tema suhtes KaMS § 9 lg 1 p 10 tähenduses pahauskselt, saab vaidlustaja nimetatud kaubamärkide registrisse kandmise järel algatada eraldi menetlused kaubamärkide tühistamiseks. Käesoleva asja asjaoludel ei ole aga taotlejal kohustust argumenteerida, põhjendada või tõendada, miks ta soovib või tohib PÕHJALA kaubamärke enda nimele registreerida.

Seoses vaidlustaja poolt lõplikes seisukohtades märgituga, et taotleja registreerimistaotlus nr M202100535 sisaldab „kolme kuuse kujutist“ täpselt sellisel kujul, nagu see oli loodud vaidlustaja tellimusel (st ajaloolise kujutismärgiga võrreldes on uuendatud kujul kuusk pikemaks venitatud, lisatud on täiendav oksarida jms), märgib komisjon esiteks, et tegemist on asjaoluga, millele ei ole varem tuginetud ja mille on vaidlustaja esimest korda välja toonud alles lõplikes seisukohtades, minnes sellega vastuollu TÕAS § 54¹ lõikes 4 sätestatuga. Teiseks märgib komisjon, et vaidlustaja poolt esile toodu võiks küll olla potentsiaalselt oluline kaubamärgi õiguskaitset välistavate asjaolude hindamisel KaMS § 10 lg 1 p 6 tähenduses (autoriõiguse esemega seotud õiguse kahjustamine), sellele keeldumiselusele ei ole vaidlustaja aga vaidlustusavalduses tuginenud. KaMS § 10 lg 1 punktide 1, 2 ja 3 kontekstis ei ole nimetatud aspekt asjassepuutuv.

Kõigest eelöeldust tulenevalt leiab komisjon, et taotleja kaubamärkide registreerimine ei ole vastuolus KaMS § 10 lg 1 punktidega 1, 2 ja 3. Vaidlustusavaldused tervikuna ei ole põhjendatud ja need tuleb jätta rahuldamata.

Lähtudes eeltoodust ning juhindudes TÕAS §-st 61 ning KaMS § 10 lg 1 punktide 1, 2 ja 3, otsustas komisjon:

jätta vaidlustusavaldused rahuldamata.

Avalduste menetlusosaline, keda ei rahulda komisjoni otsus ja kes soovib jätkata vaidlust menetlusosaliste vahel hagimenetluse korras, võib esitada hagi kahe kuu jooksul komisjoni otsuse avaldamisest arvates. Hageja teavitab viivitamata komisjoni hagi esitamisest.

Kui hagi ei ole esitatud, jõustub komisjoni otsus kahe kuu möödumisel otsuse avaldamisest ja kuulub täitmisele.

Kui hagi esitatakse, kuid kohus ei võta hagi menetlusse, jätab hagi läbi vaatamata või lõpetab menetluse otsust tegemata, jõustub komisjoni otsus vastava kohtumääruse jõustumise hetkest, kui kohtumäärusest ei tulene teisiti.

(allkirjastatud digitaalselt)

Sulev Sulsenberg

Hanna Teppan

Küllli Trepp